

STRAN
12

Sanje Rennerja postale resničnost na SP

STRAN
15

Bodo Mačku sploh dokazali alkoholiziranost?

Št. 54/Leto 66/Celje, 12. julij 2011/Cena 1,10 EUR

novitednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

VSE POTI VODIJO V MOSOVO PETICO

OGLAŠUJTE V
PRILOGI Z
NAKLADO KAR
100.000 IZVODOV!
POKLIČITE
MARKETING
NOVEGA TEDNIKA!
03 42 25 105

Kako preživeti pasje dneve?

Odgovor na to vprašanje je različen: eni ob vodi in v njej, drugi v senci, vsi pa tako, da pazimo nase. Minuli konec tedna je bil doslej najbolj vroč v letošnjem poletju in kot kaže, pasjih dni še ni konec.

STRANI
2, 3

Foto: SHERPA

SPODBUDNE ZGODBE

Iz nič do enega najuspešnejših računalniških podjetij

STRAN
5

STRAN
13

Sprejema za wimbledonsko zmagovalko

Naj prostovoljec je maturant iz Zreč

STRAN
8

70-letnica je za rojstni dan prikolesarila iz Nemčije

STRAN
10

Težave hmeljarjev vse večje

STRAN
4

Z možgani »na off« in s čivavo na straži ...

Minuli konec tedna doslej najbolj vroč v letošnjem poletju – Veliko lahko storimo tudi sami, da bo vročina znosna

Ljudje smo različni – enim tudi najhujša poletna vročina ne seže do živega, za druge so povsem neznosne že temperature, ki se povzpnejo nad 25 stopinj Celzija. Sploh če se vroča obdobja, ki jih s seboj prinaša vsako poletje, raztegnejo na več dni. A res je, da se moramo do jesenske ohlavitve prebiti vsi. In res je tudi, da teh tednov skorajda nihče še zdaleč ne more preživeti z možgani »na off« in s čivavo na straži. Čeprav, priznajte, bi se prileglo ...

Minuli konec tedna je bil doslej najbolj vroč v tem poletju, po napovedih meteorologov pa se bo vročinski val nadaljeval še ves teden. Visoke temperature seveda lahko neugodno vplivajo na naše zdravje. Posebej ogroženi so majhni otroci, tam nekje do 4. leta, starejše osebe nad 65 let, kronični bolniki, ki se zdravijo z določenimi zdravili, ljudje s prekomerno telesno težo, ljudje z duševnimi motnjami in seveda vsi tisti, ki opravljajo delo na prostem. Za prav vse pa smo za nekaj nasvetov, kako si lahko pomagamo sami

Eni prisegajo na osvežitev v vodi, drugi na hladno senco. In če vas viseča mreža pričaka na Mestni plaži v knežjem mestu, je tudi še taka vročina veliko bolj znosna tudi v mestu. Tako je bilo tudi minulo soboto, na prvi res vroč dan letošnjega poletja.

in kako ravnati, da nam bo po napovedih meteorologov za povprečju 2 stopinji toplejše letošnje poletje ostalo v prijetnem spominu, poprosili mag.

Simono Uršič, dr. med., specialistko higijene, predstojnico Oddelka za zdravstveno ekologijo Zavoda za zdravstveno varstvo Celje.

»Splošni nasveti glede čimbolj zdravega preživetja poletja seveda zajemajo priporočljive ukrepe v času velike vročine in tudi to, kako ravnati, ko se odločimo za kakšno rekreacijo v vodi, in nenazadnje je poletje tudi čas piknikov, ko moramo biti še posebej pozorni na varno pripravo hrane,« pravi Simona Uršič in dodaja, da morajo biti še posebej pozorni starejši, starši majhnih otrok, kronični bolniki ter ljudje z duševnimi motnjami. »Pri otrocih in starejših je prilagodljivost slabša, pri bolnikih pa se lahko poslabša osnovno stanje bolezní.«

Kakšne so sploh najpogostejše bolezni poletja?

Če so pozimi običajne bolezni dihal – poleg gripe še en kup virusnih obolenj, ki so posledica tega, da se nas veliko giblje v prostorih, ki so slabo prezračeni – je tako poletje z nalezljivimi črevesnimi obolenji. Ne le, da so ta posledica nepravilno pripravljene oziroma hranjene hrane, tudi sicer se mikroorganizmi v živilih pri visokih temperaturah bolj razmnožujejo. Lahko pa pride tudi do poslabšanj bolezní – zlasti pri srčnih bolnikih na primer zaradi navora, ki ga s seboj prinašajo visoke temperature. Zato morajo biti pazljivi sami kronični bolniki, seveda pa tudi mi pogledimo, ali imamo koga v svoji okolici, ki mu lahko priskočimo na pomoč.

Kako se torej pripraviti, da bomo vroč dan čim lažje preživeli?

Če nimamo v stanovanju klimatske naprave, prostora zgodaj zjutraj temeljito prezračimo, potem pa tesno zapremo in zagnemo okna, da obdržimo hlad. Dnevne aktivnosti si skušajmo organizirati tako, da večino dela

opravimo zgodaj zjutraj, pa potem spet pozno zvečer, ko se vsaj malo ohladi. Prostor, v katerih smo, naj bodo primerno ohlajeni, klimatske naprave morajo biti kakovostne in vzdrževane, temperaturni preskok pa ne sme biti prevelik, le nekje 5–7 stopinj razlike naj bo. To velja tako za bivalne in delovne prostore kot avtomobile. Pazljivi moramo biti tudi pri športnih aktivnostih. Takrat se še posebej oznojimo in športne aktivnosti je treba prestaviti v tisti del dneva, ki je najbolj hladen. Priporočam zgodnje jutranje ure, ki so primernejše

od večernih. Pozorni morami biti tudi na ustrezna oblačila in to, da nadomeščamo izgubljeno tekočino. Priporočamo pitje vode, odsvetujemo pa alkohol, pijače s kofeinom in močno sladkane pijače. Pa tudi prehrana je pomembna, naj bo zelo lahka. Predvsem sadje in zelenjava, večkrat na dan v manjših obrokih. Najslabše je, če si privoščimo enega velikega, in to šele zvečer.

Kaj pa, ko dnevnega ritma vendarle ne moremo povsem prilagoditi tem priporočilom?

Načeloma na soncu ne smemo biti med 10. in 16. uro, če pa že, potem moramo poskrbeti za individualno zaščito. Pomembna so pokrivala – najprimernejši so gosto tkani klobuki s krajci do nekje 10 centimetrov, pri otrocih pa legionarske kape, ki zaščitijo tudi vrat. Ne nosimo izrezanih oblačil, pač pa izberemo takšna, da zaščitijo čim več kože. Sicer naj bi bila lahka, a vendarle mora biti tkanje tako goste, da skozenj ne proseva sonce. Ne pozabimo na zaščito oči in seveda na tiste dele telesa, ki jih ne moremo pokriti – za te je obvezna uporaba zaščitne kreme. In da ne pozabim na spodnji del telesa – hlačnice, zlasti pri otrocih so zelo priporočljive, saj vemo, da nas sonce na stegenskem delu hitro rado zelo hudo opeče. Priporočljiva je uporaba krem za sončenje z zaščitnim faktorjem 30. Pri tem naj opozorim, da faktor, ki je zapisan na embalaži, povsem drži le, če kremo nanašamo tako, kot so to storili pri testiranju. Po 5 mililitrov oziroma eno čajno žličko je gre na vsak ud, po eno pa še za sprednji in zadnji del telesa ter obraz – torej skupaj 35 ml ob enem nanosu. To pa, vemo, ni praksa. Zato je bolje, da uporabljamo višje faktorje.

Ob vročini je zagotovo najbolj dobrodošla osvežitev v vodi, kajne?

Še brez težav z zdravjem

Kljub visokim temperaturam, ki so se v soboto in nedeljo tudi na Celjskem bližale 35 stopinjam, ljudje večjih težav z zdravjem še niso imeli.

V celjski bolnišnici je bil tako konec tedna povsem običajen, brez povečanega obiska ljudi, ki bi imeli težave z zdravjem zaradi visokih temperatur. Predstavnica za odnose z javnostmi SB Celje **Danijela Gorišek** pravi, da tudi zato, ker je bila vročina suha, težave pri zlasti kroničnih bolnikih pa se okrepijo, ko je v zraku več vlage. »Pa tudi sicer – prvi res vroči dnevi ljudem še ne povzročajo prehudih težav. Drugače pa je, ko se visoke temperature obdržijo več dni.«

Poskrbimo za živali!

Poletni čas pomeni dodatna tveganja tudi za živali. Te – pa naj gre za hišne ljubljence ali one, ki živijo v hlevih – se ob visokih temperaturah soočajo s težavami, ki pa jim jih lastniki s pravilnim ravnanjem lahko olajšajo.

V Veterinarski upravi Republike Slovenije zato ljudi pozivajo, naj bodo ob napovedanih vročih dnevih pri skrbi za svoje živali še dodatno pozorni. Živalim je treba zagotoviti zadostne količine sveže, zdravstveno neoporečne vode. Lastniki morajo poskrbeti za ustrezno zračenje, saj lahko temperatura in kakovost zraka v hlevih z intenzivno rejo poleti resno ogrožata zdravje živali.

Pred neposrednim soncem je treba zaščititi tudi živali, ki so na prostem. Zaščita je še posebej pomembna za pse, ki so privezani, za prašiče, ki jih redijo v sistemih z izpustom ali v prostih rejah, ter za pašno živino. Poskrbeti je treba tudi za zaščito živali med prevozom – tako glede temperature kot kakovosti zraka. Posebej je treba paziti na pse, ki so še posebej občutljivi na vročino, zato naj jih lastniki ne puščajo v avtomobilih.

Nas res čaka dolgo vroče poletje?

Toplo in sončno vreme, s kakšno ploho ali nevihto vmes, bo vztrajalo še ves teden. Zaradi suhega vremena se je povečala tudi požarna ogroženost ponekod po državi, tudi v Savinjski regiji. Dolgoročne vremenske napovedi so sicer nezanesljive in silno nevhvaležno delo, pravijo meteorologi, a vseeno naj bi v Sloveniji bilo letošnje poletje 2 stopinji toplejše od dolgoročnega povprečja.

Kako dolgo vnaprej se da napovedati vreme? Zelo poenostavljeno lahko zapišemo, da uporabne vremenske napovedi segajo največ do okoli tedna vnaprej. V Državni meteorološki službi Agencije RS za okolje pa opozarjajo, da odgovor še zdaleč ni preprost. Že ob nastopu poletja so zato objavili previdno napoved, da se bodo najverjetneje letos izmenjevala toplejša in hladnejša obdobja. Temperature bodo malo nad povprečjem zadnjih let oziroma do 2 stopinji nad dolgoletnim povprečjem, pri tem pa ne gre prezreti, da so bila zadnja leta poletja že sicer toplejša od dolgoletnih povprečij. To potrjujejo tudi izračuni vodilnih evropskih in tudi ameriških meteoroloških centrov, ki za celo Evropo napovedujejo nadpovprečno vroče poletje. In če ste že pozabili – daleč najbolj vroče poletje do zdaj je bilo pri nas poletje 2003, ko je povprečna temperatura v Ljubljani znašala kar 23,4 stopinje.

Količina padavin naj bi bila letos v Sloveniji in tudi drugod po Evropi večinoma povprečna.

Simona Uršič

TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
18	29	17	34
19	33	18	27

Vir: ARSO

Seveda, a ne smemo pozabiti, da sončni žarki prehajajo tudi skozi vodo, zato nas lahko krepko opeče, tudi če bi bili ves dan v vodi. Zato je boljše kopanje večkrat za manj časa, vmes pa počitek v senci in redno obnavljanje zaščite s kremo. Če gledamo z vidika zdravja, moramo biti v vodi pozorni, da ne bi prišlo do kakšne infekcije. Če na primer že imamo kakšno kožno infekcijo, se seveda ne kopamo, da se ne bi ta še poslabšala. Pazimo tudi na popito vodo – odrasli je ob enem kopanju spijemo 100 ml, otroci pa veliko več. Zato je pri njih treba biti še bolj pazljiv, saj bi bila reakcija lahko še hujša. Razlika pa seveda je, kje se kopamo; ali na kontroliranih kopalniških ali v vodi, katere kvalitete na poznamo.

V zavodu spremljate kakovost kopalnih voda, kajne?

Redno spremljamo kakovost voda v bazenih, ki so odprti vse leto, in glede na to, da je regija bogata s termalnimi kopalnišči, je teh veliko. Zanje imamo redno podatke, prvič v tej sezoni pa smo vzorčili tudi na letnih bazenih. Določena odstopanja seveda so, a prav noben od vzorcev ni bil tak, da bi bila voda ocenjena kot neprimerna za kopanje. Vodo kontroliramo v mikrobiološkem laboratoriju in laboratoriju sanitarne kemije, določene meritve, zlasti glede vsebnosti klora, pa opravimo tudi na terenu. Za kakovost vode je seveda odgovoren upravljavec bazena; s tehniko, ki jo ima, s tem, da dela tako, kot je predvideno, in s tem, da spremlja število obiskovalcev. Teh ne sme biti več, kot je primerno glede na velikost kopalnih površin.

Kaj pa lahko storimo kopalci sami?

H kakovosti kopalnih voda lahko veliko doprinesemo tudi obiskovalci – ne zato, da bo voda boljša za druge,

ampak tudi za nas same! Zlasti ne smemo pozabiti na vzdrževanje osebne higiene. Če se, preden gremo prvič v vodo, še oprhamo, pozabimo, da je treba to storiti pred vsakim vstopom v vodo. V bazen moramo vselej vstopati preko manjšega vstopnega bazenčka za noge, pa čeprav nam je še tako zoprno. To in pa seveda dejstvo, da se mala potreba nikoli ne opravlja v bazenu, je minimum, ki ga lahko izpolni prav vsak. Držati pa se moramo seveda tudi kopalniškega reda, ne skačemo v vodo in ne potapljammo se, kjer to ni dovoljeno, ter pri igrilih upoštevamo navodila.

Pri ljudeh je vse bolj priljubljeno tudi kopanje v jezerih in rekah ...

Teh vod ne spremljamo redno. Na občine smo se sicer pred slabim mesecem obrnili s pobudo, da bi vsaj enkrat v sezoni preverili, kakšne so te kopalne vode. Prav danes (v ponedeljek) gremo odvzeti vzorce v celjski občini, že pred triatlonom na Šmartinskem jezeru pa smo vodo analizirali tam. A naj opozorim, da enega takega izvoda ne smemo posploševati, da ne pove skoraj nič, je le odraz stanja na tisti dan. Površinske vode bi morali spremljati preko vse sezone, šele potem bi rezultati šteli. Tako je tudi predvideno za naravna kopalnišča. Namreč že en sam dogodek, pa naj bo to močnejši naliv, dogajanje na bližnjih kmetijskih površinah ali kakšen izpust, lahko močno spremeni sliko. Upam, da se bo tudi na Celjskem vzpostavilo redno spremljanje kvalitete vode na naravnih kopalniških in da se bo na njih poskrbelo tudi za varnost.

Kako pa naj se osvežijo ljudje, ki kopanja ne marajo?

Zelo se priporoča, da gremo na sprehod v gozd. Ta

nas s svojim prijetnim hladom zelo osveži. A spet ne gre brez nasvetov – treba je paziti na klope, nevarne so morda lahko tudi kakšne kače ... Nočem strašiti ljudi in res upam, da bodo te nasvete vzeli dobronamerno.

Pogosto iskanje osvežitve v naravi združimo še s piknikom ...

Res, ti so lahko zelo prijetni, a lahko se tudi zelo slabo končajo ... Da ne bi bilo tako, moramo biti pri pripravi hrane posebej pozorni – za piknik se jo vendarle pripravljamo v izrednih razmerah, ne v takšnih, kot smo jih navajeni iz domače kuhinje. Nimamo toliko vode, orodja, pribora, desk za rezanje ... in nimamo hladilnika. Če bomo jedli v improviziranih razmerah, skušajmo narediti vse, da ne bo posledica kakšna črevesna okužba. Najbolj pomembno je, da že ko pripravljamo živila za piknik, ta prenašamo v hladilni torbi, da jih skrbno ločimo po vrsti živil in po stopnji priprave. Ločeno je treba hraniti meso in zelenjavo, prav tako ločeno že pripravljene jedi in na primer meso, ki je še surovo – da ne pride do navzkrižnega onesnaženja. Pri sami peki pa zlasti pri mesu pazimo, da je dovolj toplotno obdelano. Dejstvo, da je zunaj »črno«, še ne pomeni, da je meso tudi res prepečeno, tudi pri kosti ne sme biti več krvavo. In marinade, v katerih smo imeli surovo meso, ne smejo priti v stik s pripravljeno hrano. Vnaprej torej premislimo, kako in kaj. Svetujem pa uporabo pribora za enkratno uporabo, da ga bo dovolj in da imamo tistega za peko posebej za surovo in za pečeno. Ali pa se odločimo za kakšne druge jedi, ki bodo manj problematične.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Župani zahtevajo pogovor

CELJE – Vlada naj bi v četrtek sprejela re-balans državnega proračuna, ki je nujen za znižanje javnega dolga pod 45-odstotni delež bruto domačega proizvoda – še pred tem, zahtevajo v Predsedstvu Skupnosti občin Slovenije, pa je nujen sestanek županov s predsednikom vlade glede zmanjševanja deleža denarja za občine.

Po predlogu rebalansa naj bi se za okrog 400 milijonov evrov znižali tako proračunski prihodki kot odhodki. Oboji bi bili še vedno na višji ravni kot lani, a enak lanskiemu bi ostal proračunski primanjkljaj v višini 1,7 milijarde evrov. Župani slovenskih občin opozarjajo, da bi se s sprejemom rebalansa državnega proračuna občutno znižala sredstva, namenjena

slovenskim občinam – kar 127 milijonov evrov manj bi dobile neposrednega denarja, še večji pa bi bil posredni izpad na področju kulture, šolstva, prometne infrastrukture ... Glede na to, da bi morali biti župani po veljavni zakonodaji seznanjeni s kleščanjem denarja, namenjenega občinam, so bili včeraj na seji predsedstva v Celju še toliko bolj ogorčeni, ker so do številke v predlogu rebalansa prišli po neuradni poti. »V občinah se še kako zavedamo položaja, v katerem je Slovenija, saj smo to upoštevali že ob pripravi proračunov. Zato od predsednika vlade zahtevamo sestanek in vztrajamo, da do dodatnega varčevanja na račun življenja naših občanov ne more priti tako, da nekdo v Ljubljani črta posamezne proračunske postavke. Tako se ne varčuje,« je v imenu Predsedstva SOS povzel **Leo Kremžar**.

IS

Čakajo na navodila

PODČETRTEK – Po neurju z močnim vetrom in s točo, ki je v sredo prizadelo občini Podčetrtek in Šmarje pri Jelšah, je kmetijsko svetovalna služba na zahtevo Občine Podčetrtek ocenila škodo.

Največ je je na koruznih poljih, kjer je poškodovanost pridelka od 30- do 80-odstotna, grozdje je poškodovano od 30- do 60-odstotno, škoda je prav tako na sadnem drevju,

žitnih poljih in vrtovih. V občini Podčetrtek je tako prizadetih 84 hektarjev koruze, 30 hektarjev vinogradov ter 26 hektarjev jablan, občina pa je škodo že prijavila upravi za zaščito in reševanje, od koder pričakujejo nadaljnja navodila. Kmetijsko svetovalna služba si je v petek ogledala le stanje v najbolj prizadeti občini Podčetrtek, medtem ko Občina Šmarje pri Jelšah tega od nje ni zahtevala. BJ

Pomoč Rižnarjevim s Strenskega

LAŠKO – V prejšnji številki Novega tednika smo podrobno poročali o tragediji, ki je zadelo Rižnarjeve s Strenskega. V tokovem neurju je v njihovo gospodarsko poslopje udarila strela, objekt je takoj zagorel, zaradi zapletov pri intervenciji gasilcev pa so ognjeni zublji povsem uničili krmo za živino. Nekaj lastnine je škoda velika, zato so se v laškem Rdečem križu odločili za humanitarno akcijo.

Humanitarna akcija, ki jo koordinirata laško območno združenje RK ter krajevna organizacija Rimske Toplice, se je začela včeraj in se bo nadaljevala do ponedeljka, 18. julija. »Cilj je, da bi Rižnarjevi, ki se skromno preživljajo, gospodinja je žal tudi bolna, čim prej prišli do nadomestnega objekta. Sami tega ne bodo zmogli, k akciji pa so nas spodbudili tudi številni sokrajani, ki so se že sami javili za pomoč. Lotili smo

se zbiranja prispevkov na območju KS Rimske Toplice, za kar smo že poslali obvestila v 670 gospodinjstev. Ljudje lahko pomagajo z denarjem, materialom in s storitvami,« poziva sekretar območnega odbora RK **Vlado Marot**.

Rižnarjevim lahko ljudje pomagajo na več načinov; prispevek lahko oddajo v nabiralno polo v društveni pisarni v večnamenskem prostoru gasilskega doma v Rimskih Toplicah vsak dan med 8. in 9. uro ter med 17. in 18. uro. Na Strenskem in v okoliških vaseh ter zaselkih KS bodo prostovoljci RK prispevke zbirali tudi z nabiralnimi polami od hiše do hiše. Prispevek je mogoče oddati tudi na sedežu območnega RK v Laškem v sredo ali petek med 8. in 15. uro. Za prispevke, ki jih bodo zbirali do 18. julija, se v imenu družine vnaprej zahvaljujejo.

PM

Svoj prispevek družini Rižnar lahko nakažete tudi z nalogom na transakcijski račun območnega združenja RK Laško, ki so ga odprli v ta namen: 0600 0000 3706 087 sklic 00 0028, s pripisom »za Rižnar«. Za vse dodatne informacije pa lahko pokličete predstavnike RK na tel. številki 031 529 564 in 041 736 166.

Tam pod lip'co smo se zbrali ...

Avtor: Dalibor Bori Zupančič

»Glede na to, da je tale lipa simbol modrosti in slovenstva, tako ne bi imeli tam kaj početi ...«

Vse težji položaj savinjskih hmeljarjev

O težavah slovenskih, seveda predvsem savinjskih hmeljarjev smo že pisali, položaj pa se očitno vse bolj zaostuje. Hmeljarji se ubadajo z nizkimi odkupnimi cenami, ki ne pokrivajo stroškov pridelave, in zalogami neprodanega hmelja. Po zadnjih podatkih je v Sloveniji kar 860 ton neprodanega hmelja, od tega 468 ton iz leta 2010, 229 ton iz leta 2009 in 163 ton iz leta 2008.

Veliko savinjskih hmeljarjev se je znašlo v težki finančni situaciji in nima sredstev za izpeljavo redne pridelave ter poplačilo dolgov. Na izjemno težak položaj že dlje časa opozarjajo v Kmetijski-gozdarski zbornici Slovenije (KGZS). Zaradi tega se je ministrstvo za kmetijstvo pred časom obvezalo, da bo pripravilo Uredbo za plačilo promocije hmelja in proučilo možnost izplačila »de minimis« zadržam za briketiranje zalog hmelja. KGZS poudarja, da o teh aktivnostih ni prejela nobenih informacij, prav tako ni našla drugih sogovornikov.

Ob vseh težavah hmeljarjev letos hmelju dobro kaže.

Tako so na primer sklad kmetijskih zemljišč in gozdov zaprosili za oprostitev najemnin. Kljub težki situaciji v hmeljarstvu se sklad ni odločil za oprostitev. KGZS je ministrstvu posredovala predlog sprememb postopkov certificiranja z namenom

boljše sledljivosti pridelka, vendar na ministrstvu predloga niso upoštevali. V zbornici namreč zahtevajo, da se pravilnik o certificiranju hmelja spremeni tako, da se bo pridelalec označil, stehtal in zaplombiral pri hmeljarju.

Prav tako na ministrstvu niso prisluhnili predlogu za spremembo določbe v integrirani pridelavi v smislu, da se zahteva po zasaditvi nasadov s sadikami A in B certifikata spremeni v priporočilo, saj hmeljarje tare pomanjkanje sadilnega materiala. Kot navajajo v KGZS, je ministrstvo zagotovilo, da bo pripravilo predlog za sofinanciranje pomoči za krčitev nasadov hmelja na ravni Evropske unije. Po dostopnih informacijah se tudi na tem področju še ni nič zgodilo. V zbornici zahtevajo povračilo škode v hmeljiščih po neurju v letu 2007. Gre za 1,6 milijona evrov, ki naj bi jih po sklepu vlade dodelili za prvo postavitev oziroma prestrukturiranja hmeljišč, oškodovani pa niso prejeli nobenih dodatnih sredstev za povzročeno škodo.

Zaradi vseh navedenih težav bo zbornica v mesecu dni v Žalcu pripravila delovni posvet, na katerem naj bi predstavili in preučili vse predloge za rešitev stanja v hmeljarstvu.

US, foto: TT (arhiv NT)

Med oškodovanimi tudi Tovškova

Po devetih mesecih in dvakratnem podaljšanju roka je stečajna upraviteljica velenjskega Vegrada Alenka Gril objavila osnovni seznam preizkušenih terjatev, ki pa še vedno ni popoln.

Grilova je nekdanjim delavcem Vegrada - 1811 delavcev je prijavilo za 13,3 milijona evrov terjatev - priznala deset milijonov, sicer pa je v roku prispelo več kot 2.400 terjatev do velenjskega gradbenega giganta v stečaju. Vendar je, kot navaja Grilova, upnikov še več, saj nekaterih terjatev še ni bilo mogoče preizkusiti. Razlogov za to je več, med drugim tudi, da obračuni na vseh gradbiščih še niso zaključeni. Prav tako še niso uspeli preizkusiti nekaterih terjatev, ki so jih podizvajalci prodali, a so jih prijavili v stečajnem postopku, hkrati pa so jih prijavili tudi tisti, ki so jih odkupili. Pri nekaterih terjatvah prihaja do velikih razhajanj, v zvezi z nekaterimi potekajo pravde, nejasne so tudi terjatve, povezane z nekaterimi nepremičninami. Grilova ocenjuje, da bo mogoče vse nepreizkušene terjatve preizkusiti do konca leta, zato je sodišče zaprosila za izdajo soglasja.

Kar precej prahu pa je dvignil podatek, da je med nekdanjimi zaposlenimi terjatev prijavila tudi bivša glavna direktorica **Hilda Tovšak**, in sicer v višini dobrih 83 tisoč evrov. To terjatev je sicer stečajna upraviteljica v celoti prerekala - 23 tisoč evrov je Grilova Tovšakovi prerekala zaradi uveljavljanja pobota Vegradove terjatve do Tovšakove, preostali znesek pa zaradi odškodninske odgovornosti uprave do upnikov na podlagi stečajnega zakona.

Gorenju pomagajo Nemci

Velenjsko Gorenje je v petek objavilo vest, da je z eno od nemških bank podpisalo dve t. i. Schuldschein posojili v skupni višini 100 milijonov evrov.

Gre za posebni posojili, vrsti dolžniškega inštrumenta, ki se uporablja v nemško govorečih državah. V osnovi je to bilateralno posojilo, namenjeno znanemu krogu investitorjev, pri čemer tovrstno posojilo ne kotira na borzah in je sestavljeno po nemškem pravu. Družba Gorenje je prvič v zgodovini poslovanja sklenila tovrstni posojili. Z njima je diverzificirala vire financiranja in nadaljevala s prestrukturiranjem kratkoročnih v dolgoročne finančne obveznosti. Posojili sta sklenjeni na nezavarovani osnovi z ročnostjo 3 in

5 let in odplačilom glavnice v enkratnem znesku. Sklenitev posojil, tako navajajo v Gorenju, kaže na veliko zaupanje in ugled, ki ga velenjska družba uživa na mednarodnih finančnih trgih.

Ovadbe v Paronu?

Upniški odbor laškega Parona - podjetje je od začetka junija v postopku prisilne poravnave - je zahteval dodaten pregled računovodskih izkazov.

V upniškem odboru so po poročilu revizorke ugotovili, da obstaja velika verjetnost, da je vodstvo Parona posredovalo neresnične, nepošteno in neverodostojne podatke. Tako naj pri sestavljanju računovodskih izkazov in letnega poročila za lansko leto v Paronu ne bi ravnali s potrebno skrbnostjo in odgovornostjo. V upniškem odboru ugotavljajo, da bi bila potrebna revizija poslovanja za leti 2009 in 2010, potrdili pa so sklep, da sodišče pozove revizorje k dopolnitvi poročila. Zaradi tega, ker odgovorna oseba Parona ni ravnala pošteno in gospodarno ter ker je upnike zavajala z izmišljenimi zgodbami o prihodnosti poslovanja družbe, so se pogovarjali tudi o vložitvi kazenske ovadbe.

Čigava bo pivovarna?

Družba KS Naložbe, njen največji posredni lastnik je eden najbogatejših Slovencev Igor Lah, je objavila nameru za prevzem Pivovarne Laško, kar je tudi za Laščane precejšnje presenečenje. Vseeno pa sklepajo, da je Pivovarna Laško očitno dovolj zanimiva.

Namera za prevzem delnic Pivovarne Laško je stvar lastnikov, ki bodo odločali o tem, kako bo zdaj zadeva potekala. Družba KS Naložbe je o prevzemni nameri že obvestila Agencijo za trg vrednostnih papirjev, poslovodstvo Pivovarne Laško in urad za varstvo konkurence. Dokler traja postopek, kar je lahko na osnovi zakonodaje največ 30 dni, informacij o vsebini prevzemne ponudbe ne morejo dati. Družba naj bi po pridobitvi dovoljenja agencije objavila prevzemno ponudbo hkrati s ponudbenim dokumentom, tako imenovanim prospektom. Ta bo javno dostopen, vseboval pa bo vse podatke, ki so potrebni, da se bodo lahko lastniki delnic odločili glede sprejema prevzemne ponudbe. Vseboval bo tudi namene družbe KS Naložbe glede prihodnjega poslovanja Skupine Pivovarna Laško in strateški načrt njenega razvoja.

US

Bojazni, da bi sledili Grčiji

Začetek prejšnjega tedna je prinesel pozitiven odziv vlagateljev, ki se je proti koncu začel nekoliko ohlajati. Ohlajanje je v največji meri posledica unovčevanja donosov, ki so jih trgi dosegli v zadnjem tednu. V ospredju je bila še vedno Grčija. Finančni ministri držav z evrom so potrdili, da bo Grčija do 15. julija lahko črpala peti obrok posojila v okviru lani dogovorjenega mehanizma finančne pomoči tej prezadolženi državi.

Višina tokratnega izplačila držav z evrom je 8,7 milijarde evrov, slovenski prispevek pri tem bo 26,5 milijona evrov. Ta odločitev je zasenčila opozorilo agencije Standard & Poor's pred tveganjem selektivnega bankrota Grčije. Bonitetna agencija S&P je z izjavo, da bi trenutno najbolj priljubljeni predlog za reševanje grške dolžniške krize pomenil degradacijo na najnižjo bonitetno oceno oziroma bankrot, vzela sapa mednarodnim poskusom reševanja finančne situacije Grčije. Na drugi strani je bonitetna hiša Moody's v tem tednu znižala bonitetno oceno Portugalski za štiri stopnje z Baa1 na Ba2. S tem je napovedala, da utegne oceno v prihodnje še znižati, da se boji, da bo država potrebovala še en paket finančne pomoči.

PREGLED TEČAJEV V OBDOBJU MED 4. 7. IN 8. 7. 2011				
Oznaka	Ime	Enotni tečaj	Promet v tEUR	% spr.
CICG	Cinkarna Celje	90,00	3,15	0,00
CETG	Cetis	26,00	0,00	0,00
GRVG	Gorenje	9,38	288,01	▲ 1,90
PILR	Pivovarna Laško	9,00	10,86	▲ 8,43
JTKG	Juteks	22,00	0,00	0,00
ETOG	Etol	65,00	0,00	0,00

Vseeno pa je bilo v minulem tednu objavljenih tudi nekaj pozitivnih podatkov. Turčija je v prvem letošnjem četrtletju zabeležila 11-odstotno gospodarsko rast. V letu 2010 se je turško gospodarstvo okrepilo za 8,9 odstotka in tako preseglu napovedi vlade, ki je pričakovala sedemodstotno rast. Pozitivna novica je prišla tudi iz švicarskega prehrabnenega velikana Nestle, ki je potrdil, da se pogaja za prevzem kitajskega proizvajalca sladkarij Hsu Fu Chi. Če bo prišlo do prevzema, bo to eden največjih prevzemov kitajskega podjetja kakšnega tujega tekmeča. Italijanska vlada je sprejela varčevalni paket, s katerim želi prihraniti 47 milijard evrov ter pomiriti vlagatelje, ki se bojijo, da bi Italija lahko šla po sledih Grčije.

INDEKSI MED 4. 7. IN 8. 7. 2011		
Indeks	Zadnji tečaj	% spr.
SBI20	738,40	▲ 0,42

Vrednost največjih svetovnih indeksov se je gibala v večji meri pozitivno. Frankfurtški indeks DAX je teden končal 0,9 odstotka višje in je v petek dosegel 7.495 indeksovskih točk. Francoski indeks CAC40 je končal 0,5 odstotka nižje, medtem ko je angleški indeks FTSE100 pridobil 0,8 odstotka vrednosti. Ameriška indeksa SP500 in Dow Jones sta v petek trgovanje zaključila 1,3 odstotka višje glede na pretekli teden. Na drugi strani se je indeks NASDAQ dvignil za 2,7 odstotka vrednosti ter v petek dosegel 2.420 indeksovskih točk.

Evro je po znižanju kreditne ocene Portugalski začel izgubljati vrednost v razmerju do dolarja. V sredo je tako evro padel na 1,4350 dolarja in izgubil 1,4 odstotka. V minulem tednu so se močno podražile surovine.

Trgi najverjetneje večjih pretresov te dni ne bodo doživljali, morebiti se bodo nekoliko spustili na osnovi unovčevanja donosov. Konec tega tedna bo objava stanja na trgu zaposlitve za ameriški trg, kar bi morebiti lahko prineslo optimizem. V tem mesecu bo evropska centralna banka odločala o morebitnem dvigu obrestne mere, kar bo še dodatno sprožilo pritiske na kapitalske trge in evro.

ROMAN GOMBOC,
borzni posrednik

ILIRIKA d.d., Slovenska 54, 1000 Ljubljana
Nadzorni organ: ATVP, Poljanski nasip 6, 1000 Ljubljana
Vir: Ljubljanska borza d.d.

www.radiocelje.com

Če obstaneš le za hip, si mrtev

Kako je žalski Mikropis iz nič postal eno najuspešnejših računalniških podjetij na svetu

»Recept je samo v trdem delu, odrekanju in prilaganju svetovnim trendom. Ves čas smo poskušali biti korak pred konkurenco. Rešitve, ki smo jih iz tujine prinašali v Slovenijo, smo dopolnjevali z lastnim znanjem in idejami. Potrebna pa je tudi »zdrava kmečka logika«: kolikor ustvariš, toliko lahko »poješ«. Tu ni neke filozofije,« direktor in ustanovitelj enega najuspešnejših računalniških podjetij na svetu Janez Uplaznik izda, kako jim kljub težkim gospodarskim časom uspe nizati uspeh za uspehom in se kljub močni konkurenci obdržati na vrhu.

Zgodbo o uspehu je Janez Uplaznik, diplomirani inženir informatike, začel pisati pred 25 leti, ko je po devetih letih dela v računalniškem centru v žalskem Hmezzadu sklenil, da gre na svoje. Sredi Žalca je ustanovil podjetje Mikropis. »Začel sem se v času skupne Jugoslavije, ko ni bilo ravno največ posluha za samostojno podjetništvo. Tako da so bili začetki težki in trdi. Noben uspeh ni prišel kar čez noč,« je obudil spomine na tisto obdobje. Pri čemer se mu tedaj verjetno še sanjalo ni, da bo podjetje postalo eno najuspešnejših v svoji branži. Obdržati se na vrhu na računalniškem področju namreč ni kar tako. »Če obstaneš le za kratek čas, si mrtev,« prikima Uplaznik.

Razvoj na računalniškem področju je namreč zelo hiter. »Pravijo, da se meri s pasjimi leti. Zato je zelo pomembno, da spremljaš tehnologijo, ki se izredno hitro spreminja. Pri novostih prihaja na trg ogromno idej. Prepoznati, katere so prave, da jih bo tudi domače okolje sprejelo, pa je včasih odvisno tudi od sreče in izkušenj. Ko smo v regiji vpeljevali samopostrežne blagajne in se o tem dogovarjali z Mercatorjem, so sicer bili za to, vendar je bilo vse tveganje, ali bodo kupci sprejeli to novost ali ne, na naši strani. Zadeva je na srečo lepo uspela. To je tudi najuspešnejši skupni projekt IBM-a in Mikropisa na svetu,« se pohvali.

V Mikropisu veliko znanja črpajo iz Amerike, iz laboratorijev IBM-a, s katerim so leta 1998 sklenili dogovor o sodelovanju pri projektu San Francisco. »To je bila velika

Ustanovitelj in direktor podjetja Mikropis Janez Uplaznik

prelomnica v našem razvoju programske opreme,« pove Uplaznik. To jim je namreč odprlo pot v IBM-laboratorije v Evropi in Ameriki. Med pomembne mejnike v Mikropisu uvrščajo tudi leto 2006, ko jim je IBM kot edinemu partnerju izven ZDA dovolil integracijo z njihovo samopostrežno blagajno in lastno programsko rešitvijo, tako da je Slovenija postala trinajsta država na svetu in deveta v Evropi, ki je uspešno uvedla samopostrežne blagajne. Takrat so se v Mikropisu odločili, da gredo v smer razvoja samopostrežnih tehnologij.

V tujino želijo namesto ljudi prodajati znanje

V letošnjem letu je Mikropis skupaj s še desetimi partnerji (med njimi so tudi mariborska univerza ter žalska razvojna agencija in občina) ravno za to področje, torej samopostrežno in mobilno tehnologijo, kandidiral za evropska sredstva, da bi lažje prodrl na tuje trge ter v tujino namesto ljudi prodajali znanje. Inovativnost, ustvarjalnost, predvsem pa spodobnost sodelovanja in povezovanja partnerjev je bila nagrajena z uspešno prijavo na razpis in tako so 7. junija v Žalcu ustanovili Razvojni center informacijsko komunikacijskih tehnologij Savinja. Projekt je vreden več kot 14 milijonov evrov in je

podprt z osmimi milijoni evrov evropskih sredstev.

Uplazniku se zdi pri tem najbolj pomembno, da bodo mladi strokovnjaki dobili možnost zaposlitve in razvoja doma »in da bomo prodajali znanje, ne pa da morajo mladi ljudje odhajati v tujino za boljšim kruhom, ker ga pač v domačem okolju ni«. Prepričan je, da bi Slovenija na tem področju lahko ustvarila več možnosti za delo doma. »Ogromno se vlaga v šole, pri čemer je žalostno, da morajo strokovnjaki potem službo iskati v tujini, kar je velika škoda za Slovenijo,« ugotavlja.

Nagrade so jim odprle vrata

Vsi ti uspehi, ideje in ustvarjalnost zaposlenih v Mikropisu niso ostali neopaženi. Malo podjetij v računalništvu se namreč lahko pohvali s toliko mednarodnimi priznanji kot žalski Mikropis. Vsako ima svoje častno mesto v pisarni Janeza Uplaznika.

Za inovacije s področja razvoja procesne tehnologije je Mikropis leta 1994 prejel zlato medaljo v Nürnbergu v Nemčiji in srebrno v Bruslju, kjer je bil leta 1991 nagrajen tudi z bronasto medaljo. Na obrtnem sejmu v Celju je podjetje prejelo tudi srebrni ceh ter več drugih priznanj za inovacije. Kasneje so sledila še priznanja iz Amerike, kmalu pa se bo vsej tej bogati zbirki pridružilo še najvišje priznanje Občine Žalec – grb – ki ga bo Janez Uplaznik ob občinskem prazniku prejel za uspešno vodenje podjetja.

»Če bi se nagrad samo veselili in zaspali na lovorikah, potem ne bi bilo rezultatov, ki so sledili. Tako pa smo si z

nagradami odprli nove poti, kar smo znali tudi dobro izkoristiti,« pravi ustanovitelj Mikropisa. Ob tem seveda ne pozabi pohvaliti odlične ekipe zaposlenih, med katerimi jih je več kot polovica v univerzitetno izobrazbo. V domačem podjetju je sicer zaposlena vsa družina.

SPODBUDNE ZGODBE

V rubriki predstavljamo spodbudne zgodbe gospodarstvenikov, podjetnikov, obrtnikov ter podjetij s širšega območja Celjskega. Zagotovo jih je mnogo med nami. Nekateri so večji zaposlovalci, drugi so s svojim znanjem, spretnostmi, izkušnjami uspeli poskrbeti za preživetje družine. Takšnim spodbudnim zgodbam odmerjamo prostor v torkovih številkih Novega tednika. Spročite nam lahko tudi svoje predloge za spodbudne zgodbe, in sicer na e-naslov: tednik@nt-rc.si

»Ves čas stavimo na to podjetje in verjamemo vanj. Nikoli v teh 25 letih nismo imeli pomislekov, da ne bomo uspešni, in tudi za naprej verjamem, da bo tako. Energije imam še dovolj, sodelavci tudi, tako da računam, da bomo v naslednjih letih predvsem

s partnerji, ki smo jih vključili v razvojni center, uspeli doseči še lepše rezultate. Predvsem si želimo priti s svojimi rešitvami v razvite države. To nam bo potrditev, da smo res dobri,« zaključuje Janez Uplaznik.

BOJANA AVGUŠTINČIČ
Foto: SHERPA

UPRAVNA ENOTA CELJE
VAŠ NOVI PARTNER

VI VPRAŠATE,
MI NAJDEMO ODGOVOR

Vprašanja za upravno enoto lahko zastavite na www.uis.si ali nam pišite na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje, za rubriko Vi vprašate, mi najdemo odgovor oziroma na radio@radiocelje.com.

Odmera odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča

Načelnik UE Celje
Damjan Vrečko

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-C), ki je začel veljati 18. junija 2011, ponovno uvaja plačilo odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča. Določa, da mora investitor, ki vloži vlogo za izdajo dovoljenja za gradnjo na kmetijskem zemljišču, plačati odškodnino zaradi spremembe namembnosti. Odškodnina zaradi spremembe namembnosti se ne plača za rekonstrukcijo ali odstranitev objektov in gradnjo nezahtevnih objektov. Odškodnina zaradi spremembe namembnosti se plača od površine zemljiške parcele, na kateri se bo gradil objekt. Če je bila odškodnina že plačana od dela zemljiške parcele, se zaradi spremembe namembnosti plača le za preostali del zemljiške parcele. Odškodnina zaradi spremembe namembnosti se določi v znesku na kvadratni meter glede na boniteto kmetijskega zemljišča. Odmeri se glede na kvadratni meter na podlagi bonitete kmetijskega zemljišča, ki se vodi v zemljiškem katastru.

Primeri izračuna:
- boniteta zemljišča znaša 17, površina zemljiške parcele pa 700 m² – izračun:
17 (boniteta) x 0,05 EUR (podatek iz tabele) = 0,85 EUR x 700 m² (površina parcele) = 595 EUR
- boniteta zemljišča znaša 23, površina zemljiške parcele pa znaša 700 m² – izračun:
23 x 0,18 EUR = 4,14 EUR x 700 m² = 2.898 EUR ...

Odškodnino zaradi spremembe namembnosti odmeri v upravnem postopku organ, pristojen za izdajo dovoljenj za gradnjo, in sicer po uradni dolžnosti, hkrati pa nadzoruje pobiranje, vplačevanje in evidentiranje obveznih dajatev. Za reševanje pritožb v zadevah odmere odškodnine je na drugi stopnji pristojno ministrstvo, pristojno za graditev.

Odškodnina zaradi spremembe namembnosti je namenski prihodek državnega proračuna RS in se nakazuje na področju javnofinančnih prihodkov. Plačilo odškodnine je eden od pogojev za izdajo dovoljenja za gradnjo. Organ, pristojen za izdajo dovoljenja za gradnjo, vzpostavi in vodi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke: številko odločbe o odmeri odškodnine, osebno ime in naslov oziroma podjetje in naslov investitorja, parcelno številko in katastrsko občino zemljiške parcele, na katero se odškodnina nanaša, ter znesek in datum vplačila oziroma vračila. Če je investitor plačal odškodnino zaradi spremembe namembnosti, pa ne dobi pravno močnega gradbenega dovoljenja, ima pravico v enem letu od

pravnomočne odločbe o zavrnitvi dovoljenja za gradnjo oziroma po izteku veljavnosti dovoljenja za gradnjo zahtevati njeno vračilo. O tem odloča upravni organ, ki je izdal odločbo, in sicer na zahtevo investitorja ali po uradni dolžnosti.

Upravni organ po pravnomočnosti dovoljenja za gradnjo vnese podatke o zneskih plačanih odškodnin zaradi spremembe namembnosti in o površinah, za katere je bila odškodnina plačana, v prostorski informacijski sistem v skladu z zakonom, ki ureja prostorsko načrtovanje. Ker prostorski informacijski sistem še ni vzpostavljen, upravni organ vnese te podatke v začasno evidenco, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo. Izjeme pri odmeri odškodnine zaradi spremembe namembnosti veljajo za gradnjo objektov, načrtovanih z državnimi prostorskimi načrti, ter za gradnjo objektov s področja športa, zdravstva, šolstva, socialnega varstva, znanosti, kulture, prometne, energetske, komunalne in vodne infrastrukture, katerih investitor je država ali lokalna skupnost, in sicer:

- do 31. decembra 2011 se odmeri v višini 30 odstotkov od predpisane odškodnine,
- od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 v višini 50 odstotkov od predpisane odškodnine,
- od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013 v višini 70 odstotkov od predpisane odškodnine.

V postopkih za izdajo dovoljenja za gradnjo, začelih pred uveljavitvijo tega zakona (18. junij 2011), se določbe o odškodnini zaradi spremembe namembnosti ne uporabljajo.

UPRAVNA ENOTA CELJE

VAŠ NOVI PARTNER

www.novitednik.com

www.radiocelje.com

Mikropisove programske rešitve so danes nameščene na več kot 2.500 različnih lokacijah v Sloveniji, na Hrvaškem, v BiH, Srbiji, Črni gori, Albaniji in Bolgariji. Njihov cilj pa je prodreti tudi na trge razvitih evropskih držav (Anglijo, Nemčijo ...) in v Ameriko. Mikropis danes redno zaposluje 50 ljudi ter pogodbeno še okoli sto sodelavcev v državah, kjer deluje. Z novim razvojnim centrom pa bodo število zaposlenih še povečali.

V Velenju se je na srečanju zbralo okoli 800 brigadirjev.

Velenje raslo tudi na žuljih brigadirjev

Brigadirji ne bodo dovolili razvrednotenja svojega dela in zaslug – Ponos in spomini ob srečanju v Velenju

VELENJE - Nostalgija je vse bolj pogost pojav. Nostalgija po starih časih z vonjem po znoju brez števila parov rok, ki so gradile ceste, kopale jarke za vodovod ... Nostalgija po enotnosti, skupnem cilju in zdravi tekmovalnosti – zmoremo še več. To je mogoče zapisati tudi za Društvo brigadirjev Velenje, ki je bilo ustanovljeno pred dobrim letom, letos pa je že pripravilo vseslovensko srečanje. V Velenju, ki je raslo tudi s pomočjo udarniškega dela.

»Društvo, ki šteje 80 članov, družjenja in obujanja spomino ustanovili z namenom nov. Vse temelji na filozofiji

pomoči sočloveku ter opravljanja koristnih del, za širšo družbo torej družbeno koristnih del, kakorkoli zastarelo se morda to danes sliši. Zbrali pa smo se tudi, da bi prenesli duh prostovoljstva in brigadirstva na mlajše generacije,« je povedal predsednik velenjskega društva **Koloman Lainšček**. Hja, na mlade ... Lažje reči, kot storiti! Si predstavljate, da bi dandanes mulcu sredi počitnic rekli: »Veš, kaj, časa imaš na pretek in namesto, da greš na morje, te bomo letos poslali nekam 500 kilometrov južneje, med skalovje, tja, kjer je bog rekel »adijo« in boš na 35 stopinjah Celzija (v sencji) lepo pomagal graditi cesto našim bratom v sosednji republiki. Sicer ne boš dobil plačanega dela, ampak boš pridobil dragocene izkušnje ter s tovariši krepil enotnost, skupinskega duha in preizkušal meje telesne vzdržljivosti ...« No, si

Predsednik velenjskega društva brigadirjev Koloman Lainšček

predstavljate? Morda bi šlo z namigom o nepozabnih »feštah« udarnikov, o katerih se je širil glas po domovini in ki so imele za posledico, tako se vsaj govori, tudi trajni »spomin« pod srcem kakšne domačinke.

Samo v Velenju več kot milijon udarniških ur

Takšne in drugačne spomine so slovenski brigadirji prejšnji konec tedna gotovo obujali na vseslovenskem srečanju pri Velenjskem jezeru. Prvič so se zbrali lani v Bohinju. »Letošnje srečanje je zagotovo bilo v pravem mestu, saj je Velenje v veliki meri zraslo tudi z udarniškim delom. Do leta 1964 je bilo v Velenju opravljenih več kot milijon prostovoljnih – udarniških delovnih ur,« je povedal Lainšček. V društvu pridno zbirajo tudi arhivsko gradivo, predvsem v obliki fotografij, ki kažejo prizore brigadirskega vsakdana. Od krampa do gostilne ... Da je spomin na brigadirske čase vse bolj živ, priča tudi udeležba na srečanju v Velenju, kjer se je zbralo kar od 700 do 800 nekdanjih brigadirjev ter prostovoljcev, ki so pomagali graditi. »Teško bi ocenil, koli-

ko ljudi je pripomoglo pri gradnji in razcvetu sodobnega Velenja. Sodelovali so namreč vsi, ki so bili zmožni za delo, predvsem rudarji, med katerimi je še danes velik poudarek na prostovoljstvu in pomoči. Takrat smo predvsem delali izkope za vodovodno in električno napeljavo, gradnjo cest, pomagali pri regulaciji reke Pake in seveda pomagali graditi samo mesto.« se spominja Lainšček.

Danes si je težko predstavljati vzdušje, ki je vladalo med brigadirji. »Najbolje bi to opisal, če rečem, da je prevladoval kolektivni duh. O vsakem delu smo se sproti dogovarjali in ga poskušali kar najbolje izvesti. Hkrati je bilo med nami kar nekaj tekmovalnosti. Najboljši so si prizadevali za največja priznanja, na primer trak akcije, udarniške značke ... Trak akcije je seveda lahko dobila le najboljša brigada,« se je z nekdanjimi brigadirji spominjal Lainšček. Srečanje je bilo precej čustveno, pritekla je tudi kakšna solza, hkrati so udeleženci dokazali, da ne potrebujejo veliko, da bi se zabavali, pod odrom so se zavrteli številni pari.

Ideali enotnosti tudi za nove čase

Kakorkoli javnost dandanes že gleda na mladinske delovne akcije, ki so v Sloveniji dokončno zamrle z letom 1990, nekdanji brigadirji ne pustijo, da bi jim kdo vzel občutek, da so odločilno pripomogli k razvoju nekdanje države. Množično fizično delo je bilo pri tem odločilno predvsem v letih 1945–1950, ko je bilo treba obnavljati porušeno domovino, gradbene mehanizacije pa država praktično ni premogla. »Zame osebnostno je brigadirsko delo velika čast. Da sem ljudem pomagal in naredil nekaj koristnega za skupno dobro,« je povedal Lainšček, udeleženec mnogih republiških in lokalnih akcij ter ene zvezne delovne akcije, trikratni udarnik, ki je nemalo znoja pustil v Beli krajini, Suhi krajini, Brkinih, na Goričkem ter Kopaoniku po potresu leta 1984.

Treba je spoštovati ideale in cilje, v katere je verjelo tisoče mladih. Vanje, vsaj tako upajo tudi udeleženci srečanja v Velenju, gotovo še verjamejo tisti, ki so s pomočjo brigadirjev dobili pitno vodo, urejene ceste, telefon, pomoč v naravnih nesrečah. Srečanja, ki bodo sledila, bodo verjetno dobila še širši značaj, saj so z Velenjčani že navezali stike brigadirji iz Vrnjačke Banje.

POLONA MASTNAK
Foto: Time

Ponosna brigadirka

To poletje bodo urejali Dobrino

DOBRINA – Šentjurski župan Marko Diaci je pred dnevi podpisal pogodbo za ureditev vaškega jedra v Dobrini. Podjetje Remont iz Celja je že začelo delati. Uredilo bo avtobusno postajališče, prostor ob večnamenskem objektu in fasado stavbe, parkirišča, ekološki otok, prireditveni prostor, plato ob gasilskem domu, zemeljske travnate tribune in parkirišča ob igrišču. Predvidena vrednost del je 463 tisoč evrov. Občina je na javnem razpisu agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja za naložbo pridobila dobrih 300 tisočakov nepovratnih sredstev. Dobrina naj bi novo podobo dobila že konec avgusta letos. StO

VILE VALDEBEK PULA

Iščete stanovanjski objekt v bližini morja?
Si želite mirnega preživljanja tretjega življenjskega obdobja?

Imate radi udobje, eleganco in višji standard opreme?

Potem so stanovanja, ki smo jih zgradili v hrvaški Puli, kot nalašč za vas!

Skupina
CM Celje

Informacije: Anton Turk
Telefon: 031 324 103
E-pošta: turk.anton@cm-celje.si

Cvetje in pivo z roko v roki

Mestece s 3.600 prebivalci v enem večeru pričakuje 60 tisoč obiskovalcev

LAŠKO – Z Dnevom Laščanov, ki bo že dvanajstični uvod v štiridnevno največjo slovensko zabavno turistično prireditev, se bo jutri popoldne začela 47. prireditev Pivo in cvetje. Vrhunec bo seveda sobotno večerno dogajanje, ko organizatorji napovedujejo tudi 25-minutni ognjemot s hriba Krištof in z gradu Tabor in v Laškem pričakujejo približno 60 tisoč obiskovalcev.

Dan Laščanov je namenjen domačinom in seveda tudi vsem tistim Laščanom, ki so se iz domačega kraja odselili že pred leti, a se še vedno radi vračajo. »Je priložnost za sproščen klepet, obujanje spominov, vpis v slavnostno knjigo Laščanov in seveda na nek način tudi priprava na vse, kar nas potem v Laškem čaka do konca prireditev v nedeljo zvečer,« pravi Andreja Križnik, predsednica Turističnega društva Laško in že vrsto let prva dama Piva in cvetja. Za Dan Laščanov bodo med 14. in 18. uro odprli vrata za ogled proizvodnje tudi v Pivovarni Laško, ki je letos poskrbela za novo celostno grafično podobo Piva in cvetja in ostaja generalni pokrovitelj prireditve. »Da bi naše sodelovanje še bolj utrdili in hkrati bolj izpostavili tudi svoje blagovne znamke, smo letos glavne tri prireditvene odre poimenovali Zlatorog (Aškerčev trg), Club Laško (občinsko dvorišče) in Bandidos (Trubarjevo nabrežje),« dodaja direktor marketinga v pivovarni Jure Struc.

V času Piva in cvetja bo v Laškem prilagojen prometni režim, tudi z občasnimi popolnimi zaporami glavne ceste ter starega mestnega jedra. Tistim obiskovalcem, ki se bodo kljub dodatnim vlakom (v sodelovanju s Slovenskimi železnicami in z društvom Planet Zemlja so poskrbeli tudi za t. i. glasbene vlake, op. p.) odločili, da se v Laško pripeljejo s svojim vozilom, pa so organizatorji zagotovili tri večja parkirišča v Jagočah, Debru in iz smeri Rimskih Toplic pri pokopališču.

Med 14. in 17. julijem pričakujejo v Laškem okrog 110 tisoč obiskovalcev, ki naj bi spili kakšnih tisoč hektolitrov piva. Preračunano v pollitrške vrčke – za katere bo tako kot lani veljala cena 2 evra in 6 evrov v »paketu« z laško pivsko klobaso, kar se je kot novost lani odlično obneslo – je to 250 tisoč vrčkov. Veliko? Preračunano na obiskovalca že, ne pa za pivovarno, ki v Laškem letno zvari preko milijon hektolitrov piva.

Na glavnih treh odrih bo žanrsko ločena glasbena ponudba, saj organizatorji želijo, da bi se obiskovalci zabavali ob glasbi, ki jim je najljubša. »Program na vseh odrih se bo začel ob uri, ki je zapisana na programu. Letos ne bo uvodnih didžejev,« pravi Andreja Križnik, ki verjame, da bo se bo med 28 vrhunskimi glasbenimi izvajalci, ki jih pričakujejo v Laškem, gotovo našlo nekaj za vsako uho. Kot je že tradicija, prihajajo v Laško zabave željni ljudje zgolj na posamezne prireditve, tudi letos pa je potrdilo prihod nekaj stalnih skupin obiskovalcev. »Ti prihajajo večinoma s Primorske in iz sosednje Italije,« pravi Križnikova in dodaja, da bo zlasti za mlade obiskovalce tudi letos na travniku pri Thermani urejeno brezplačno kampiranje.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Za lepljenje še zadnjih plakatov, ki vabijo na dogajanje 47. prireditve Pivo in cvetje, so organizatorji poskrbeli v začetku preteklega tedna.

Pristava za evre, dvorec za tolarje

Dolgoletna obnova celotnega kompleksa je končana – Graščaki na tuj račun

ROGATEC – Občini s tri tisoč prebivalci je po dolgih letih uspel velik dosežek. S tem ko so pred nekaj dnevi končali obnovo pristave dvorca Strmol, so zaključili obnovo celotnega kompleksa dvorca.

V prenovljeno pristavo Strmola, nekdanje gospodarsko poslopje dvorca, so se v preteklih dneh vselili občinska uprava, Zavod za kulturo, turizem in razvoj občine Rogatec in matični urad. V novih prostorih, kjer so bila nazadnje stanovanja ter pred tem konjušnica, se je v četrtek sestel tudi občinski svet. Obnova nekdanjega gospodarskega poslopja dvorca Strmol je v celoti stala približno milijon evrov, od česar je 85 odstotkov denarja prispevala Evropska unija ter ostalo občina. Pred tem je občina pred nekaj leti s pomočjo ministrstva za kulturo obnovila že streho pristave, kar je stalo sto tisoč evrov.

Majhna občina je pred tem celovito obnovila dvorec Strmol, v katerem so danes različne kulturne in druge dejavnosti, namenjene obiskovalcem od vsepovsod. Občinska uprava si je namreč takoj po ustanovitvi nove Občine Rogatec (leta 1995) zadala kot prednostno nalogo obnovo takrat hitro propadajočega Strmola ter je iz državnega programa kulturnega tolarja kar osem let prejela denar za

Majhni občini Rogatec je uspel velik dosežek. Z ureditvijo pristave dvorca Strmol so končali dolgoletno obnovo celotnega kompleksa dvorca.

postopno obnovo. Občina, ki je bila že ob začetku prenove lastnica dvorca, je tako za obnovo svoje lastnine namenila razmeroma malo denarja.

»V sklopu tega kompleksa je tudi Muzej na prostem Rogatec, tako da imamo to območje danes res urejeno,« je po dolgih letih zadovoljen župan

Martin Mikolič, ki si je za obnovo največ prizadeval. »To je za občino pridobitev z dveh vidikov: to je, da smo kulturno dediščino znali ohraniti ter da služi za promocijo naših krajev. Želimo si seveda, da bi prišlo k nam čim več obiskovalcev,« dodaja župan.

BRANE JERANKO

In kakšne načrte ima občina z dosedanjimi prostori občinske uprave, ki so v njeni lasti ter so ostali prazni? »Stare prostore oziroma star objekt želimo prodati, saj Občina Rogatec poseduje precej poslovnih prostorov, kar je lahko v breme občini. Za društva lahko rečem, da imajo zagotovljene prostore za delo,« načrtuje rogaški župan Martin Mikolič. Zaveda se, da časi za promet z nepremičninami niso ravno rožnati.

Jubilej božje hiše

GORNJI GRAD – Ob 250-letnici postavitve cerkve je ob somaševanju duhovnikov in celjskega škofa Stanislava Lipovška nedeljsko mašo daroval ljubljanski nadškof metropolit Anton Stres. Tako so proslavili jubilej cerkve sv. Mohorja in Fortunata v Gornjem Gradu, ki je začela nastajati že v 12. stoletju, v času benediktinskega samostana.

Benediktinski menihi so leta 1140 v Gornjem Gradu zgradili samostan, že pred letom 1209 pa so na novo pozidali troladijsko cerkev in nov kamnit križni hodnik. S prehodom Gornjega Grada v last ljubljanske škofije leta 1461 se je začelo novo obdobje arhitekturnega razvoja s pozidavo nove cerkve in spremembo samostana v graščino, ki je bila med dru-

go svetovno vojno porušena. Gornjegrajsko cerkev sv. Mohorja in Fortunata, kakršno vidimo danes, je dal postaviti ljubljanski škof Ernest Amadej grof Attems med leti 1753–1761. Stavbar je bil Matija Persky iz Ljubljane. Mogočna stavba je nadomestila staro benediktinsko cerkev, ki je bila zgrajena v romanskem slogu, nova pa je zgrajena v baročnem slogu, vsebuje pa že motive prve renesanse. Cerkev katedralnega tipa je največja in arhitektonsko najpomembnejša baročna stavba na Spodnjem Štajerskem.

Vendarle nadškof Stres v pridigi ni govoril o letnicah, je pa omenil, da so predniki z gradnjo številnih cerkva oziroma božjih hiš utrjevali svojo vero. Da to niso samo kulturni spomeniki, temveč

spomenik vernosti naših prednikov. Stres je poudaril, da je treba v življenju vse vzdrževati in negovati; ne le stavb, temveč tudi prijateljstvo, zakonsko življenje in nenazadnje vero.

Gornjegrajska katedrala je danes cilj številnih izletnikov, a tudi domačini je ne želijo prepustiti zobu časa. Samo letos so obnovili bandero, kar je zneslo 14 tisoč evrov. Žal ob cerkvi vse bolj propada dvorec, ki je zaenkrat še v lasti ljubljanske škofije, se pa s celjsko dogovarjajo o prenosu lastništva. »Radi bi dosegli, da bi katedrala, tako pomembna za Gornji Grad, pripomogla k razvoju cerkvenega turizma, seveda pa se tega ne da doseči v kratkem roku,« je omenil župan Stanko Ogradi.

US

Prvi celjski škof Anton Stres je pozorno prisluhnil pozdravnemu nagovoru gornjegrajskega župana Stanka Ogradija.

Z veselice na maturo

S požarnega varovanja veselice na maturo – Stanko Železinger, slovenski »naj prostovoljec« leta med najstniki

Stanka Železingerja iz Zreče so pred kratkim v kategoriji »moški do 19. leta« razglasili za slovenskega naj prostovoljca leta. Skromen 18-letni maturant, ki je navdušen gasilec, je bil na razglasitvi na gradu Brdo pri Kranju, ko so prebrali njegovo ime, nemalo preseñen. Drugi, ki ga dobro poznajo, pa sploh ne.

Osemnajstletnik, ki je kot operativec letos sodeloval že pri 26 gasilskih intervencijah ter lani na približno dvajsetih, je gasilec Prostovoljnega gasilskega društva Zreče že deset let. Nihče med sorodniki ni bil nikoli gasilec, ki bi lahko s svojimi prizadevanji vplival na njegovo odločitev. »Ko sem šel od maše, sem z zanimanjem opazoval delo gasilcev pri gasilskem domu in mi je postalo všeč. Da bi se lahko vključil med gasilce, sem začel nagovarjati očeta, ki jih je nato povprašal ter so me vzeli medse,« se spominja gasilskega začetka. Najprej je bil seveda vključen med pionirje, kjer so z zbijanjem tarče in s tekom v štafeti povezovali delo in zabavo, med mladinci je nadaljeval z vajami v preskakovanju ovir, z vezanjem vozlov, s pravilno izbiro različnega orodja ... Resen fant je bil kmalu v veliko pomoč mentorju pri delu z mlajšimi gasilci, danes je v društvu še orodjar, ki ima na skrbi, da je v vozilih dovolj goriva ter da je oprema na svojem mestu. Prav tako mora poskrbeti, da je skladišče pospravljeno.

Danes Stanko Železinger posveča gasilstvu večino pro-

Stanko Železinger, slovenski naj prostovoljec leta med najstniki

stega časa. V Šolskem centru Celje, v Srednji šoli za storitvene dejavnosti in logistiko, ki ga je za priznanje predlagala, so imeli za njegovo zavzeto gasilsko udeleževanje veliko posluha, saj kakšen prost dan za gasilsko izobraževanje ni predstavljal posebne težave. Ko je za letošnjo maturo, ki jo je opravil s prav dobrim uspehom, neko soboto pisal nalogo, je bil pred tem do dveh zjutraj dežuren zaradi požarnega varovanja veselice. Iz Zreče v Celje je bilo treba nato na pot zgodaj, vendar je bil gasilec Stanko vseeno uspešen tudi kot dijak.

Najtežji dan

Naj prostovoljec, ki prav tako pomaga pri delu na domači kmetiji, ima z ekipo gasilcev članov vaje od dva do trikrat na teden po približno eno uro. Poleg vaj sodeluje v različnih gasilskih akcijah, na primer pri urejanju gasilskega doma.

»Moja prva intervencija je bilo gašenje travniškega požara, ko je otrokom ušel ogenj, moja zadnja intervencija velik požar gospodarskega poslopja v občini Zreče,« se spominja rosno mlad gasilec Stanko, med prijatelji Stanč. Med gašenjem gospodarskega poslopja je

bil na prizorišču hudega požara kar šest ur, pred tem je bil isti dan kot operativec še na dveh drugih lokacijah. Poleg gašenja požara filtra v tovarni Unior je isti dan pomagal še posredovati po prometni nesreči, ko je bilo treba odklopiti akumulator ter poskrbeti za požarno varovanje. Tisti dan je na intervencijah žrtvoval kakšnih osem ur prostovoljnega dela. »Ko sem se vrnil domov, sem le še odšel pod prho ter nato naravnost v posteljo,« se spominja.

»Najbolj žalostno je pri tistih intervencijah, kjer gre za

prometne nesreče, ko pridejo na kraj nesreče svojci, oziroma dogajanje med svojci, ki so soudeleženi,« opaža prizadeven fant, ki vidi veliko gorja. Pred nekaj tedni, ko je odhitel na pomoč po prometni nesreči motorista na Stranica, je celo sam doživel lažjo prometno nesrečo. Posebej nevarno pa je bilo med enim od požarov, ko je bila v goreči hiši plinska jeklenka. Reševanje je v takšnih trenutkih zelo stresno delo.

Stanko Železinger je torej uspešen gasilec ter uspešen dijak, ki je pred kratkim po-

stal prometni tehnik. To mu omogoča nadaljnje izobraževanje ali delo v kakšnem od prevoznih podjetij, vendar študija noče nadaljevati. »Iskal bom zaposlitev,« se je odločil mladi gasilec, ki opravlja počitniško delo na zreški pošti kot pismonoša ter se že ozira za redno zaposlitvijo. »Če bom dobil kakšen teden prosto, bom odšel na morje, sicer se bom udeleževal gasilskih tekmovanj,« načrtuje za letošnje poletje. Tekmovanje seveda ne zmanjka, tudi po dve bo mogoče obiskal ob koncih tedna.

BRANE JERANKO

Na podelitvi priznanj pri predsedniku države Danilu Türku

Iz Aten z medaljami

Štiri dekleta s Celjskega zelo uspešna na svetovnih letnih igrah specialne olimpijade

DOBRNA – Letošnje svetovne letne igre specialne olimpijade so se v Atenah končale 4. julija, dan kasneje pa se je domov vrnila reprezentanca 24 tekmovalcev iz različnih ustanov – članic Specialne olimpijade Slovenije – ki so tekmovali v košarki, plavanju, atletiki, namiznem tenisu, balinanju in kolesarjenju. V reprezentanci so bile tudi štiri tekmovalke s Celjskega, ki so skupaj osvojile kar šest medalj.

Na ljubljanskem letališču so tako minuli torek slovenske tekmovalce pričakali njihovi domači trenerji, sošolci, člani interdisciplinarnega tima ter seveda starši, prijatelji in znanci. Navdušenja, čestitk in solz sreče ni manjkalo, saj se je slovenska reprezentanca nenazadnje lahko pohvalila kar z osmimi zlatimi medaljami – tri so osvojile tekmovalke s Celjskega. Športnike je ob vrnitvi posebej pozdravil Jure Franko, ambasador Speci-

alne olimpijade Slovenije. S Celjskega so se v reprezentanco uvrstile Ina Košič iz Centra za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna, Polona Mikolič iz Varstvenodelovnega centra Šentjur, enota Šmarje pri Jelšah, Cvetka Nežmah iz Centra za varstvo in delo Golovec ter Kaja Praprotnik iz Centra za vzgojo, izobraževanje in usposabljanje Velenje.

»Konstruktivno in usklajeno sodelovanje vseh v slovenski ekipi, tako športnikov in trenerjev kot vseh ostalih, je bilo odličen zgled, da znamo, zmremo in hočemo sodelovati in ponovno združiti moč in energijo pri tako zahtevnih podvigih, kot so najvišje stopničke na svetovnih letnih igrah specialne olimpijade,« je ob vrnitvi poudaril fizioterapevt slovenske ekipe mag. Tine Kovačič, ki je kot športni mentor in trener na igre pripravljaval kolesarko Ino Košič iz CUDV Dobrna. »Ena od dodatnih dejavnosti

Zlata in srebrna Ina Košič s svojim mentorjem in trenerjem mag. Tinom Kovačičem

v programu našega zavoda je svetovni športni program specialne olimpijade, z našimi varovanci pa sodelujemo tako na zimskih kot letnih igrah.«

Slovenski športniki – treba je zapisati, da so tekmovalja specialne olimpijade še kako resna, ker se v posameznih športih pomerijo tekmovalci s posebnimi potrebami, pa so tudi rezultati pošteni in primerljivi – so se na igre v Atenah na kratko pripravljali na Kreti. Tam so preživeli štiri dni, da so se navadili na grško vročino, seveda pa so spoznavali tudi bogato kulturno dediščino Grkov. »Na vseh uradnih treningih je Ina pokazala dobro kondicijsko pripravljenost in se kljub hudi svetovni konkurenci že v kvalifikacijah uvrstila na prvo mesto. V finalu se je v enakopravnem športnem boju pomerila s sebi enakimi in v kolesarjenju na 500 metrov osvojila zlato, na 1.000 metrov pa še srebrno medaljo. Tako je bila ena od najuspešnejših športnic v ekipi,« ne skriva ponosa Kovačič, ki še dodaja, da je Inin uspeh veliko priznanje za delo vseh v CUDV Dobrna. »Zanjo pa je bila to nova priložnost, da se je v hudi svetovni konkurenci izkazala kot dobro pripravljena športnica s posebnimi potrebami, ki z rednim treningom premaguje številne ovire in vlaga smiselni napor in trud za čim boljše rezultate na svetovni ravni.«

IVANA STAMEJČIČ

Poleg Ine Košič, ki je nastopila v kolesarjenju (kronometer), so se z medaljami domov vrnilo tudi preostale tri športnice s Celjskega. Polona Mikolič je v plavanju na 100 metrov osvojila zlato in na 50 metrov bron, Cvetka Nežmah v namiznem tenisu bron ter Kaja Praprotnik v teku na 800 metrov zlato.

Terrafolk so občinstvu na Starem gradu ponudili glasbo brez predsodkov.

Brez predsodkov

Terrafolk z Anjo Bukovec so glasbena atrakcija, ki se ne pusti »popredalčkati«

Debeli dve uri so se Celjanom v četrtek na Starem gradu razdajali Terrafolk in Anja Bukovec. Prav v Celju so začeli manjšo slovensko turnejo, na kateri predstavljajo nov koncertni repertoar. Kakšen je, je težko ubesediti, saj Terrafolk igrajo glasbo brez predsodkov. V isti skladbi zaidejo v popoln etno, nadaljujejo s kakšno klasično temo, se sprehodijo v džez – muzicirajo, skratka, in ob tem tudi vidno uživajo.

Navidez je formula uspeha Terrafolk zelo preprosta. Sliši na ime glasba. Vrhunski glasbeniki, vsi zaljubljeni v različne glasbene zvrsti, so prepričani, da v njihovi izvedbi glasbena mešanica seže tudi do občinstva, ki to glasbo začuti, se ji odpre. Učinek je jasen. V koncertu uživajo tako glasbeniki kot občinstvo, četudi je to pogosto kar nekam šokirano. Kako je mogoče še hitreje igrati na pihala, se človek sprašuje, ko poslušava bravuroznega Gorana Bojčevskega. In do kakšnih (nebeških) višav seže violinska interpretacija Anje Bukovec. Pa kaj vse je mogoče slišati od harmonike, če jo igra Marko Hatlak. In ali je lahko ritmična podlaga še bolj »ekspresna«, čvrsta, spremenljiva in zanesljiva, kot jo zagotavljata še edini od ustanovnih članov Terrafolk Danijel Černe - Mystica in novi basist, Prekmurec Rok Hazjan?

Občinstvo je uživalo. A zdi se, da glasbeniki nič manj. Kljub težavam z notami, ki jih je nagajivi poletni vetr

raznašal po odru, in je ščipalk, s katerimi si glasbeniki vedno pomagajo, da note pritrldijo na stojala, začelo zmanjkovati. »Pravijo, da Terrafolk še nikoli nismo imeli toliko not kot na tem koncertu. Kaj Terrafolk – jaz sam jih v življenju še toliko nisem videl,« se je med koncertom šalil Mystica.

Anja Bukovec, ena najvidnejših slovenskih violinistk, je zelo odprta prav za takšno glasbo, četudi se posveča predvsem klasiki. »Terrafolk so zame vedno tista skupina, s katero najraje igram. Glasba Mystice me navdušuje in srečna sem, ko jo igram. To je užitek. In všeč mi je, da malo zmešamo glasbene žanre. Malo klasike, malo improvizacije, malo etna ... Ko smo sestavljali končen spored teh koncertov, smo tudi sami ugotavljali, da bo to res pravi »miš-maš«. A nam tako »paše« in občinstvu očitno tudi,« se je po prvem od koncertov te turnee veselila Anja Bukovec. »Prvič ni lahko, vsak začetek je težak in v Celju smo program predstavili premierno. Sam koncert je bil super. Pride trenutek, ko si že utrujen, ko bi duša še, a telo nekoliko »zaštek« – potem se obrne. Preide trenutek slabosti in zdi se mi, da je bilo iz skladbe v skladbo lepše.«

Mystica še ni bil do konca zadovoljen. »Program moramo še nekajkrat odigrati pred občinstvom, da ga še bolj začutimo. Nimamo sicer vseslovenske turnee, a v teh krajih nas boste še slišali – v Laškem, Krškem, avgusta v Velenju.

Upam, da se bo po teh nastopih še kaj rodilo. Ponavadi je tako, da se najboljša izvedba dogajajo v stiku z občinstvom, ko ljudje doživljajo program, ki ga izvajamo in se odločijo za nas. In seveda upam, da bomo vsaj nekaj skladb, ki jih izvajamo, tudi posneli.«

Vtis po koncertu je, da je Terrafolk glasbeno še nekoliko bolj odneslo na Balkan. »Pa saj Slovenija je Balkan. Čeprav ... zadnje čase veliko igramo cigansko in židovsko glasbo, klezmer, glasbo, ki vsa izhaja iz nekih istih korenin. Je bolj molovska kot alpska,« pravi Mystica. Morda pa se pri tej usmeritvi že pozna tudi vpliv Gorana Bojčevskega, Celjana, ki je velika skladateljska in izvedbena pridobitev za Terrafolk. Basovski klarinet, klarinet, piščali ... zvoke vseh teh glasbil je Bojčevski zлил v glasbo Terrafolk. »Spored, ki ga igramo na tej turneji, je zelo klasično obarvan, a hkrati tudi zelo avtorski. Tu so skladbe Mystice, a tudi ena moja. Zdi se mi, da smo »naredili« lep večer v idealnem ambientu za takšno, sicer zelo zahtevno glasbo. Smo skupina, ki v svojo glasbo zmeša vse, od klezmerja do klasike. Nastane nekakšna solata, ki pa je dobra, in po odzivu občinstva sklepam, da gre tudi njim v slast,« je povedal Bojčevski.

Večer je ponovno dokazal, da lahko v glasbi padejo vse meje, le igrati je treba znati in ob tem tudi uživati.

BRANKO STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Slovenski popevki v čast

S tremi koncerti – v atrijih Savinove hiše v Žalcu, celjske krčme TamKoUčiri in vile Bianca v Velenju – je kulturna naveza Triangel počastila bližnjo 50-letnico slovenske popevke.

Lucija Šorn, Simona Kropec in Jure Pukl na večeru slovenske popevke v atriju Savinove hiše

Sicer skromni, a zelo občuteni večeri nove skupne produkcije Hiše kulture Celje, žalskega zavoda za kulturo, turizem in šport ter Festivala Velenje so obudili spomine na zlata leta, ko je Slovenska popevka rojevala zimzelenčke, ki si jih še danes z veseljem prepevamo. Niti večerov je povezovala poezija, kar besedila starih slovenskih popevk so. Recitala jih je Maja Gorjup Zdovc. Glasbene dele večerov pa so tkali saksofonist Jure Pukl, vokalistka Simona Kropec in kitaristka Lucija Šorn ter celjska vokalna zasedba Oktet 9. Večeri so bili prijazno prepričljivi, morda le nekoliko prekratki, saj je občinstvo hotelo še.

BS
Foto: SHERPA

Vsakdanje čudeže je treba opaziti

Ne spomnim se besedila, a fotografijo imam še danes pred očmi. Moški z belo brado je med črnčki sedel na kupu nečesa, kar je spominjalo na mešanico smeti in opeke. V tistem intervjuju sem prvič zasledila ime Pedra Opeke. Tu in tam je odmev njegovega neverjetnega početja dosegel tudi njegovo nesojeno domovino Slovenijo. Potem je dobil celo državno odlikovanje. Res je, da v senci ali bolj v protitež Tomažu Ertlu, a vseeno. Ob vseh anekdotah, ki so mi jih znanci postregli o tem argentinskem Slovincu na Madagaskarju, je bilo priporočilo za knjigo Dnevnik spopada samo še neizogibna pika na i.

Menda si ga je monaški princ Albert ob obisku na Brdu zaželel kot osebnega gosta. Slovenca, s katerim izven naših meja prijateljuje že leta. Ne glede na družbo, v kateri se giblje, Pedro Opeka ostaja preprost in za občutljivo protokolarno vzdušje včasih že kar boleče neposreden. V knjigi Dnevnik spopada en mesec piše kroniko življenja

Po večdesetletnih prizadevanjih skupnost na Madagaskarju danes pokonci drži domačini. Predvsem ženske. In prišel bo dan, ko jim bo večja pooblastila priznala tudi Cerkev, je prepričan Opeka. Spotakne pa se ob nekatere humanitarne delavce, ki so prepričani, da lahko diploma nadomesti izkušnje in da pomanjnost, uvidevnost, spoštovanje in zmožnost poslušanja niso nekaj, na čemer bi bilo nujno treba graditi odnose. In dostojanstvo

Misijsko skupnost na Madagaskarju dnevno obiskujejo prostovoljci, dobrotniki, donatorji, turisti, novinarji in še kdo. Nikogar ni, ki bi si lahko a priori zagotovil srečanje z Opeko. Kakor pač prinesejo čas, obveznosti in nezmožljiv čut za ljudi. Če smo včasih tako zelo obremenjeni s pravili in z diktati velikih bruseljskih glav, se Opeka na njihove domislice poživlja. Desetine strani dolgih formularjev za odobritev pomoči nerazvitim državam odpošlje prazne. Zgolj s kratkim pripisom, da naj pomagajo ali pa jih naj ne utrujajo še

V rubriki Bukvarna Novega tednika vas novinarji našega časopisa in Radia Celje vabimo k prebiranju knjig, ki so se nam vtisnile v spomin; iz tega ali onega razloga. Mi priporočamo, vi izbirate. Prav je, da povemo, da rubrika ni komercialna, torej je nihče ne oglašuje in sponzorira. Odraža zgolj mnenje knjigoljubcev. Ob letu osorej se morda sestanemo ljubitelji knjig. Zato vas tudi vabim, da se nam, spoštovani bralci, pridružite in kakšno »bukvo«, ki vas je navdušila, predstavite tudi vi. Razmislek nam pošljite na naslov: tednik@nt-rc.si.

v naselju Akamasoa. Zgolj toliko, da lahko človek začuti utrip mesta, ki pomeni rešitev in upanje za tisoče od vsega sveta pozabljenih ljudi.

Opeka je res človek iz povsem drugega kulturnega zaledja. Deluje na področju, ki nam je daleč in ga v svoji zavesti odrivamo še dlje. Ampak miselni vzorci, s katerimi se spopada iz dneva v dan, so očitno enako trdovratni povsod po svetu. Vsakemu človeku posebej je treba dopovedati, da brez dela ni jela. Da brez samoiniciative ni samospoštovanja in mesta v odgovorni družbi. Naporno in včasih sizifovo delo. Vse za to, da bi vsaj z delčka planeta pregnal najbolj brutalno obliko revščine in brezupa. In če svetovna politična javnost ta problem zreducira na vprašanje socialne in ekonomske pravičnosti, Opeka opozarja, da je to zgolj prag preživetja. Minimum, zaradi katerega človek ne umre. Vendar tudi živeti ne more. Nas, preobjudeni svet, pa obilje kliče k preobilju. Potem nas v šahu igre »imeti več« držita nečimernost na eni in strah pred izgubo dobrin na drugi strani.

z dodatno birokracijo. Ko se skozi knjigo prebijaš čez »nemišelnost« vsakodnevnega truda, Opeka poglavje konča z mislijo: »Gotovo nisem bil dovolj pozoren na vse male čudeže današnjega dne.«

Lazarist Pedro Opeka se je leta 1948 rodil slovenskim staršem v Argentini. Izučil se je zidarskega poklica. Pri petnajstih je vstopil v semenišče. Dve leti je teologijo študiral tudi v Sloveniji. Kot misijonar je odšel na Madagaskar, kjer ga je pretresla usoda na tisoče brezdomcev, ki so v nečloveških razmerah živeli na smetišču v predmestju prestolnice. Tam je danes skupnost, naselje Akamasoa, v kateri živi od 15 do 20 tisoč ljudi. Knjiga je bila v tem šolskem letu tudi na seznamu za Cankarjevo priznanje.

Ko se vam bo zdelo, da gre v našem svetu res vse narobe in večje smole res ne moremo imeti, se boste nad dnevnikom Pedra Opeke vsaj zamislili, če ne že kaj spremenili v svojem življenju.

StO

15. in 16. julija se bodo v Mokronogu začeli moški turnirji v odbojki na mivki. Letošnjo serijo sestavljajo štirje turnirji, sklepno dejanje pa bo med 11. in 13. avgustom v Mozirju.

Odbojka na mivki

Odbojka je šport, s katerim se lahko ukvarjamo celo leto. Lahko smo v dvorani, lahko zunaj. Najpogosteje se zunaj na pesku igra odbojka na mivki.

Začetki odbojke segajo v leto 1895, ko je ameriški profesor William Morgan želel organizirati igro, ki bi jo bilo mogoče igrati in organizirati kjerkoli. Povezal je prvine košarke in tenisa, za opremo je menil, da mora biti preprosta, napor igralcev pa naj bi bil v sorazmerju z njihovim znanjem. Tako se je rodila odbojka, ki se je začela hitro širiti najprej po ZDA, v Evropi pa se je najprej pojavila v Franciji in Italiji.

Od dvoranske k odbojki na mivki

Najstarejša oblika te igre je zagotovo dvoranska odbojka. Primerna je za vse starostne kategorije in oba spola, tako ženske kot moške. Je edina kolektivna igra, pri kateri igralci nimajo osebnega stika, kar jo dela še toliko bolj zanimivo, sploh za ženske, saj pri igri ni fizičnega obračunavanja. Pri dvoranski odbojki sta za igro potrebni dve ekipi, vsako sestavlja šest igralcev. Namen igre je poslati žogo čez mrežo na nasprotnikovo stran, s tem, da žoga ne pade na tla. Iz te vrste se je leta 1920 začela razvijati odbojka na mivki, ki so jo najprej igrali na plažah in kopališčih, danes pa je postala popularna športna

panoga. »Gre za olimpijski šport, ki se je leta 1996 prvič pojavil na olimpijskih igrah v Atlanti. Od takrat dalje je tudi pri nas odbojka postala izredno popularna,« pove Blaž Serajnik, profesionalni igralec odbojke in rekreativni igralec odbojke na mivki. Pri odbojki na mivki mora biti igrišče veliko 8x8 metrov, v vsaki ekipi pa sta po dva igralca. »Nekateri pravijo, da se pri tej igri razbremenijo sklepe, vendar moram priznati, da so ti vseeno nekoliko obremenjeni. Morda malce manj kot v dvorani, a vendar,« doda Serajnik, za katerim je ogromno poletnih turnirjev v odbojki na mivki.

Kako igrati?

Za rekreativne športnike je odbojka na mivki idealen šport za poletje. Čeprav se imenuje odbojka na mivki, ne potrebujete nujno mivke, da bi jo lahko igrali. Za zabavo in rekreacijo sta dovolj že travnik in mreža, ki jo napnete na višini okoli 230 cm. Višina mreže se namreč spreminja glede na kategorije in spol. Pravila igre so enaka oziroma podobna kot pri dvoranski odbojki. Potrebno je spraviti žogo na nasprotnikovo stran, ne da bi pri tem padla na tla, saj v takšnem primeru tista ekipa, ki je poslala žogo čez mrežo, dobi točko. Elementi igre so servis, podaja, spodnji odboj (t. i. »čekič«), napadalni udarec, blokada in obramba. Za igra-

ne ne potrebujete drugega kot kratke hlače in majico, če ste na plaži, še tega ne, saj so dovolj kopalke. Nujna pa je žoga, ki naj bo takšna, da vas pri odboju ne bodo bolele in pekle roke. V primeru, da vas vseeno pečejo, veste, da je žoga ali preveč ali premalo napolnjena z zrakom ali da ni iz pravega materiala. Dobro bi bilo, če imate usnjeno in ne plastično žogo.

Pravila igre

V vsaki ekipi naj bosta po dva igralca, med njimi je mreža. Sodnik najprej z žrebom določi, katera ekipa bo začela. Žogo v igro pošljemo s servisom, udarcem žoge čez mrežo do nasprotnikov. Igra traja, dokler žoge ne pošljemo v avt ali je tekmovalc ne uspe pravilno odbiti. Ekipa ima na voljo tri podaje. Igrata se dva seta do 21 točk, dobljena z dvema točkama razlike. Zmaga ekipa, ki je torej dobila dva seta, v primeru neodločenega rezultata se igra še tretji set, kjer se štejejo točke do 15. Ekipi pa zamenjata polji na vsakih sedem točk oziroma pet, če se igra tretji set.

Tokrat smo spoznali odbojko na mivki, priljubljen šport za mlade in malce starejše, ki vam poleg pridobivanja fizične kondicije in odlične rekreacije, ponuja še ogromno možnosti zabave in sprostitev.

MOJCA KNEZ
Foto: TimE

V domovino s kolesom

Najlepše darilo za 70-letnico – Podvig, vreden vsega priznanja

»To vožnjo sem si želela zelo dolgo in sklenila sem, da si jo bom poklonila za 70-letnico, ki sem jo dopolnila januarja letos. A so mi znanci odkimavali, češ, sama pri teh letih nikoli ne boš prišla v Slovenijo,« pove Antonija Brečko na tokratnem srečanju ob Škalskem jezeru pri Velenju.

Od tam je odšla s trebuchom za kruhom že davnega leta 1966. »Odšla bi tudi v Ameriko ali kam drugam, toda naključje me je pripeljalo v Essen, kjer sem dobila zaposlitev v rudniški bolnišnici. Rada sem pomagala mladim rudarjem, kar pa ni bilo všeč vodstvu bolnice, zato me je prestavilo na zasebni oddelek. Ob delu sem pridobila izkušnje za delo

maserke, vendar so leta 1988 bolnišnico zaprli, podobno kot več rudnikov in tovarn v tem industrijskem okolju Nemčije,« pripoveduje Antonija, ki je nato sedem let delala med nunami v domu onemoglih.

Ko bi se morala preseliti v domovino, se je usoda znova poigrala z njenim življenjem. Ločitev je bila neizogibna in Antonija je ostala v Nemčiji. In čakala na upokojitev.

In ko jo je dočakala, se je vpisala v kolesarski klub Edelweis v Mettmannu in prišla v dobro družbo. »Pridi, Tony, na kolo,« jo vabijo mladi člani kluba. Tudi sama je nekaj prispevala k temu. Že prej pa se je odločila tudi za gimnastiko in tako vsako sredo telovadi, v nedeljo dopoldne pa je »na

delu« s kolesarji. Ko se vrne domov, si vzame nekaj časa za počitek, nato odide še na dveurno hitro hojo.

Antonija je v desetih letih kolesarjenja pridobila izkušnje in na svoj letošnji kolesarski podvig je posebej ponosna. V manj kot tednu je prekolesarila pot, dolgo okrog 600 km. Odločila se je za eno najlepših kolesarskih poti ob Donavi, od Passaua do Dunaja. Tam je okrog 350 km dolgo pot premagala v dveh dneh in pol. »Bilo je težko, posebej zaradi vročine,« poudari kolesarka. Na Dunaju pa je morala ostati še en dan, saj je nastala težava s kolesom. Na vlak jih sprejmejo le določeno število. »Preveč hribov bi bilo do Celovca, če bi potovanje nadaljevala s kolesom.«

Od Celovca naprej se je Antonija podala na kolesarsko progo ob Dravi, ki se začne ob izviru reke Drave na Tobaškem polju (Dobiaco) v Italiji. Na poti jo je oviral dež.

Pri Velikovcu se je odločila za prenočitev, domačinom pa je morala pripovedovati svoja doživetja s poti. In tudi naslednji dan je spet deževalo. Posebej od Laboda do Dravograda. Mokra kot miš se je skoraj po sto kilometrih poslovila od proge ob Dravi in na srečo hitro ujela avtobus do Velenja. »Skozi Hudo luknjo si ne upam voziti!« poudari. Tudi tam je deževalo in dež jo je spremljal vse do doma v Škalah. Na dvorišču je zavriskala od veselja in brat Slavko Jan je stopil iz garaže. Kar ni mogel verjeti lastnim očem, koga vidi pred hišo.

Antonija Brečko je odlična kolesarka. Pred tremi leti se je udeležila vzpona na Zavo-dnje in s turističnim kolesom v svoji starostni skupini prepričljivo zmaga. »Na tisti pokal sem res ponosna. Kot tudi na sedanji dosežek. Marsikdo mi morda ne bo verjel. Toda to darilo sem si prigarala,« pove.

HINKO JERČIČ

Antonija Brečko ob Škalskem jezeru pri Velenju

Antonija je tudi popotnica. Bila je na Aljaski, v več državah ZDA, v Kanadi, Južni Afriki in na Kitajskem. »Študijsko« je potovala po Franciji in Španiji. V Turčiji je vsak dan prehodila 20 km.

Planinski izlet tokrat malo drugače

Narava nad Logarsko dolino

Pri planinarjenju si pogosto za cilj določimo neko goro ali hrib, ki bi jo/ga radi osvojili. Tokrat smo naš izlet na dan državnosti zastavili malo drugače – osvajanje vrhov je odstopilo prednost spoznavanju gorske narave pod vodstvom Smiljana, alpinista in gozdarja ter ljubiteljskega poznavalca rastlinstva na Okrešlju.

Šofer nas je odložil na obračališču na koncu doline. Če nimaš osebne avtomobila, je izredni organizirani prevoz ob koncu tedna edini način, da prideš iz Celja v Logarsko dolino. Javnega prevoza na tej relaciji ob sobotah, nedeljah in praznikih namreč ni.

V gorskem bukovem gozdu nas je Smiljan takoj na začetku opozoril na nenavadno rastlino brez klorofila. Gnezdovnica za razliko od običajnih rastlin živi na razpadajočih organizmih, iz katerih pridobi potrebno hrano. Nekaj korakov stran nismo zgrešili zelo strupene preobjede, slišati pa je bilo tudi komentar, da je strup relativna stvar, vselej odvisna od odmerjanja. Poznalo se je, da je bila večina udeležencev izleta iz celjskega društva zeleničarjev, zato na poti skoraj ni bilo rastline, ki ne bi pritegnila vsaj kančka pozornosti katerega od udeležencev. Pot nas je peljala mimo Rinke, z 90 m najvišjega prosto padajočega slapa v Sloveniji, nakar so se udeleženci spet posvetili opazovanju rastlin. Materina dušica, šipek, špajke, zdravilni čistec, kranjska in turška lilija, dlakavi sleč, jurska črnobina,

orlica so le nekatere rože, ki so imele srečo, da so si izborile svoj prostor v spominu planinskega vodnika. V soteski nad slapom se nam je odprl razgled na dolino in nekatere okoliške vrhove, iz skalnih razpok nad našimi glavami pa so pokukale zoisova zvončica, planika in avrikelj. Pri prvem izviru Savinje smo se nekateri odžejali in nekaj minut kasneje nas je čakalo še presenečenje – redka in zavarovana rastlina ter hkrati naša največja orhideja – lepi čevelj! V gozdu nad izviro smo občudovali posamezna drevesa, ki so rasla na skalah, in v kratkem smo dosegli planinsko kočjo, imenovano po nemškem profesorju matematike na univerzi v Gradcu Johannesu Frischaufu (1837–1924). S slovenskim učiteljem iz Gornjega Grada in ustanoviteljem Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva Franom Kocbekom (1863–1930) ga štejemo za začetnika organiziranega planinstva na štajerski strani Kamniško-Savinjskih Alp.

Od cveta do cveta

Nad kočjo smo prečili travnik, na katerem so po-

gačice že odcvetele, so se pa našle nekatere druge rožice. V gozdu je bilo mogoče opaziti vse več macesnov, z naraščanjem nadmorske višine pa so jih počasi začela izpodrivati melišča in ruševje. Med skalami je raslo raznovrstno visokogorsko cvetje. Opazili smo tudi mesojedko, alpsko mastnico, ki s pomočjo drobnih lepljivih kapljic na površini listov lovi majhne žuželke in se tako oskrbuje s hranilnimi snovmi, ki jih potrebuje za preživetje.

Udeleženci so v večini še vedno neumorno švigali od ene rastline do druge, vmes pa so se pogledi ustavljali na mogočnih skalnih stenah dvatisočakov, ki so nas obkrožali. Še sreča, da je v šestdesetih letih propadel projekt gradnje gondolske žičnice na Okrešelj. Dobro je, če si takšno okolje in vzdušje človek vsaj malo zasluži.

Ob vrnitvi smo si na koči privoščili malce daljši počitek in nekaj več hrane. Spominske celice so bile zasedene, zato smo se strinjali, da podaljšamo fizično aktivnost in sestopu v dolino dodamo še sprehod po naravoslovni učni poti do planšarije Logarski kot. Izkazalo se je, da te poti nihče od udeležencev še ni prehodil, čeprav so bili že vsi večkrat na Okrešlju, v Logarski dolini ali gorah nad njo. Poleg tega smo se lahko na poti na lastne oči prepričali, da potok pod slapom Rinke, imenovan Kotovec, res ponikne v zemljo in za njim ostane le še suha struga. Večini je to zbudilo radovednost za našo zadnjo naravno znamenitost – izvir Črne. Do mesta na začetku doline, kjer je tabla z

oznako omenjene naravne znamenitosti, nam je pomagal šofer. Naredili smo čisto kratek sprehod ob vodi, po mehki gozdni poti do skale pod katero ...

»A da je to drugi izvir Savinje? Poglej, poglej ... In imenuje se izvir Črne ... Savinja je šele, ko se združi s tisto ... kako se ji reče ... Aha ... Jezero iz Matkovega kota? Prvič slišim ... Krasno! Dobro, da vem ...«

Včasih je res dobrodošlo, če se človeku ne mudi.

LIDIJA HOČEVAR ŽAGER
Foto: osebni arhiv

Kernerjev mak

Kranjska lilija

Lan

Lepi čevelj

Slap Rinke

V začetku tridesetih let 20. stoletja je Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva od ljubljanske škofije odkupila celotno krnico Okrešelj – zemljišče v velikosti več kot 400 ha, z namenom, da ustanovi narodni park. Postavljene so že bile ustrezne označevalne table, vendar je razglasitev preprečila 2. svetovna vojna. Okrešelj, izjemna ledeniška krnica, obdana s skalnimi pobočji dvatisočakov, je bil skupaj z eno lepših alpskih dolin Evrope zavarovan šele leta 1987, in sicer kot Krajinski park Logarska dolina. Od leta 1992 ga upravlja družba Logarska dolina, ki so jo ustanovili domačini v želji, da ohranijo tradicionalne dejavnosti in naravno okolje.

KOLEDARČEK REKREATIVNIH PRIREDITEV

17. julij ob 10.30

GORSKO KOLESARSTVIO

15. vzpon v Zavodnje – Sleme, dolžina proge je 15 km in je v celoti asfaltirana. Prijave sprejemamo na dan prireditve od 8.00 do 10.00 ure pred hotelom Vesna v Topolšici, organizator Kolesarsko društvo Energija Velenje. Informacije: Roman Bor 041 523 061.

Sanje Roberta Rennerja v Lillu postale resničnost

Celjski atlet postal svetovni prvak - »Zdelo se mi je, da so še bolj srečni od mene«

Napovedi predsednika atletskega društva Kladiivar Celje Staneta Rozmana in trenerja Milana Krajncja glede nastopa Roberta Rennerja na svetovnem prvenstvu za mlajše mladince v Lillu niso bile iz trte zvite. Govorile so o boju za odličja, 17-letni celjski atlet pa v Franciji ni osvojil zgolj medalje, marveč je postal celo svetovni prvak.

Že v petkovih kvalifikacijah je potrdil letošnjo stabilno formo, v nedeljo popoldne pa je v finalu dobesedno eksplodiral, kajti ko je bilo najbolj pomembno, je skočil najvišje. S 525 preskočenimi centimetri je postavil osebni rekord, ki je tudi državni v njegovi kategoriji. Po lanskem neuspehu v Moskvi v kvalifikacijah za olimpijske igre mladih sta očitno s trenerjem Milanom Krajncem pravilno načrtovala delo. Čez slabih 14 dni bo imel Robert novo priložnost za mednarodni uspeh, saj bo v Turčiji nastopil na Olimpijskem festivalu evropske mladine.

Zbrani bodoči olimpijski prvaki

V celjskem klubu so nemudoma reagirali in mu že sinoči, kmalu po vrnitvi iz Francije, pripravili sprejem. »Bili smo izjemno veseli, ko smo izvedeli, da je naš atlet Robert Renner kot prvi Slovenec postal svetovni prvak za mlajše mladince. Šlo je šele za sedmo izvedbo svetovnega prvenstva v tej kategoriji, konkurenca pa je vse močnejša in zagotovo so bili zbrani bodoči olimpijski prvaki. Ko je Robert uspešno nastopil v kvalifikacijah, smo nanj polagali veliko upanje, toda zlate medalje, iskreno povedano, nismo pričakovali. Upali smo, da se bo vmešal v boj za medalje. Skok s palico je specifična disciplina, v kateri sreča spremlja hrabre.«

»Z medaljo je bilo lažje«

Novopečeni svetovni prvak Robert Renner velja za redkobesednega, na vprašanja odgovarja jedrnato. Ko so le trije atleti preskočili 515 cm, je bilo jasno, da je medalja njegova. Toda ni ga zajela euforia. »Zame je tedaj tekmovanje postalo precej lažje. Medaljo sem imel v rokah, pri skokih sem se povsem sprostil. Obenem sem verjel, da lahko prikažem še veliko več kot doslej. In to mi je res uspelo.« Na izbiro je imel veliko palic, ki sta mu jih v Francijo pripeljala starša. »Najtrših nisem uporabil, kajti veter je menjaval smeri, v hrbet pa nam ni pihal.« Po preskočenih 525 cm je ostal sam in naskakoval celo znamko 531, kar bi bil državni rekord za starejše mladince. Je bil blizu uspeha? »Najbližje sem bil v zadnjem, tretjem poskusu, ko sem praktično že preletel letvico, toda zmanjkalo mi je globine in praktično

Robert Renner (Foto: SHERPA)

sem padel na letvico. Vseeno sem bil zelo zadovoljen, toda upam, da kaj kmalu spet izboljšam svoj osebni rekord.« Kaj so nato dejali trener in starša? »Čestitali so mi, zdelo se mi je, da so še bolj srečni od mene ...«

Tudi negotovost in panika

Da je na SP v Lillu donela Zdravljica, je izjemno zaslužen Robertov trener Milan Krajnc: »Tekma je trajala tri ure. V uvodu je bilo precej živčno, kajti na severu Francije je bilo vreme spremenljivo, z vetrom in tudi z nekaj dežja. Nismo vedeli, kako bo to vplivalo na skakanje. Zato sva se odločila, da štarta kar na začetni višini 465 cm. To je bilo dobro za ogrevanje. Nato je na 480 cm v prvem poskusu podrl letvico in prisotna je bila negotovost. Celo panika. Poskusil sem ga umiriti. Robert je zbral misli in odtlej je rasla samozavest, tekmovalni naboj je bil vedno večji, kar se je pokazalo v uspehu. Časa za slavje prav-

zaprav ni bilo. Čakali smo na palice, opraviti je bilo treba dopiňsko kontrolo, potem pa smo le obiskali zaključni banket.« Njegov varovanec je pokazal največ v idealnem trenutku, toda takšne višine sta vendarle pričakovala. »V skoku s palico so pričakovana zelo nevhvaležna. Vedel sem, da je sposoben toliko skočiti, toda veliko tekmovanje ima precejšen vpliv na psihološko stabilnost.« Šved Melker Jacobsson je bil zelo samozavest in je izpustil znamko 520. »Pozimi je v dvorani preskočil 545 cm in nakazal, da je številka ena na svetu. Potem se je poškodoval. Najbrž njegovo telo trenutno ne zdrži večjega števila skokov in je malce kalkuliral. Obenem je najbrž glede na njegove letošnje izide pričakoval, da bo zlahka zmogel 525 cm. A jih ni.« Milan Krajnc pogleduje proti olimpijskim igram leta 2016 v Rio de Janieru in Robertu napoveduje zmoglosti za preskok 580 cm.

DEAN ŠUSTER

Darko Renner v Franciji svojemu sinu Robertu: »Potem pa pokliči v Celje, kajti potrebujejo intervju.« Robert: »Ne bom. Telefon sem izgubil ...«

»Olimpijo se da presenetiti«

Predpremiera nogometašev CM Celja je bila precej neobetavna pred začetkom 1. slovenske lige, ko bodo v nedeljo gostovali v Stožicah pri Olimpiji.

V Areni Petrol so gostili drugoligaša Dob, končalo se je brez golov, potem ko so Celjani imeli nekaj izrazitih priložnosti. Trener Damjan Romih ni skrival razočaranja nad prikazanim, čeprav je visoka temperatura vplivala na kakovost igre: »Glede na to, da je šlo za generalko, ne morem biti zadovoljen. Res pa je, da se taktiki doslej nismo veliko posvečali. V fazi obrambe delujemo dokaj dobro, zanesljivo, težave pa imamo v pripravi napada in njegovih zaključkih. Zato bo odslej vse temeljilo na izboljševanju tega segmenta. Zavedati pa se moramo, da

gre za mlade fante.« V nedeljo bo uvodni tekmelec v prvenstvu izjemno neugoden. »Olimpija igra resnično lep nogomet, svojo igro iz spomladanskega dela prvenstva je zgolj prenesla v novo sezono. Ima pa tudi nekaj pomanjklivosti v svoji igri. Če bodo naši fantje razumeli, kaj od njih zahtevamo, imamo možnost za dober rezultat v Ljubljani. Lahko pa tudi presenetimo Olimpijo, možno je! Seveda taktike ne bom razkrival. Najbrž pa bo nastopila enajsterica, ki je igrala proti Dobu,« je povedal Romih.

Še vedno je eden od stebrov celjskega moštva vezist Sebastjan Gobec: »Čakata nas zelo težka tekma in tudi težko celotno prvenstvo. Situacija je zahtevna. Moštvo na vsakem treningu daje vse od

sebe, toda nekatere stvari imajo vpliv. To bomo reševali z vodstvom kluba. Olimpija je zame glavni favorit za naslov državnega prvaka, toda s kančkom sreče smo jo sposobni presenetiti. Imamo zelo zahteven razpored v negotovem uvodu prvenstva.« Igralci čakajo na plače in razplet v pisarnah. V celjskem vodstvu se obetajo spremembe, o tem bosta danes spregovorila predsednik kluba Marjan Vengust in predstavnik Mestne občine Celje Marko Zidanšek. Vse glasnejše so govornice, da bo večina sedanje garniture po skupščini zapustila klub in da ima podžupan Zidanšek zagotovilo novega pokrovitelja kluba. To naj bi bila menda Cinkarna.

DEAN ŠUSTER

Zaključ s Turčiji

Po uspešnem prestopu Nil skovski Spartak je celjski košarški klub Athlete »prodal« Ano Turčinu izraelskemu klubu Elitzur Ramla, zadnji zmagovalec Fibinega pokala.

17-letna reprezentantka Črnega mora je zapustila dve leti pred iztekom pogodbe glede prestopa pa je urejevala vstopne pogoje možmi celjskega kluba. Slednja je bila lepa odškodnina, še nepopoln letni novičeva pa si je zagotovila odstop pri novem delodajalcu. V mesecu avgustu je prišla pred sezono 2009/10, in v prvem tednu dek pa je prikazala zlasti v pretekli sezoni je bila najbolj koristna igralnica v ekipi (16,1 točk, 12,4 skokov na tekmi, 1,8 asistenc, 1,2 streleka (17,2) in skakalka (12,2) v povprečju). Teja je dvakrat zaigrala na zaključnem prvenstvu Jadranske lige, osvojila je naslov državne prvakinja, dvakrat je nastopila na državnem prvenstvu. Na evropskem prvenstvu na Poljskem je z reprezentanco osvojila 6. mesto in bila najmlajša članica prvenstva: »V Celju sem odigrala dve sezoni. Izjemno sem napredovala, zahvaljujem predvsem trenerju Milanu Krajncu in soigralkam, ki so mi s svojim vedenjem in podporo pomagale. Direktor celjskega kluba Matjaž Vengust je dodal: »Odhoda Nike Barič v Turčijo je naša klubska strategija, ki temelji na kakovostnem delu z mladimi igralci in pravilna. Elitzur Ramla je ugodna možnost, saj je med vsemi ponudniki najboljši. Prihod Turčinovičeve v svoje vrste je uspešno nadaljevanje kariere, ki jo je letih je resnično doživela izjemno. DS«

Laški veterani v Braziliji

Osem dni je trajalo 11. svetovno prvenstvo veteranske košarke v mondenem ekvatorskem letoviškem mestu Natal, ki ima 850.000 prebivalcev in sodi med najbolj varna mesta v Braziliji.

Laški veterani so se iz Južne Amerike vrnili zadovoljni, čeprav niso posegli po odličju. To jim je preprečilo tudi nesrečno naključje, saj jih je žreb uvrstil v »skupino smrti«, skupaj s kasnejšim prvakom, moštvo Brazilije A, s katerim so izgubili za 31 točk, reprezentanco Argentine, s katero so doživeli poraz v končnici predvsem zaradi sodniške nenaklonjenosti (-10), in reprezentanco

Z leve stojijo Tomaž Blagočinšek, Petar Damiš, Srečko Lesjak, Zoran ...

Čili posel tudi novičevo

ke Barič v mo-
škarski klub
noviče uspešne-
r Ramla, ki je
pokala.

ne gore je Celje
n pogodbe, vse
la z vodilnimi
jemu bo pripa-
lnoletna Turči-
ličičen zaslužek
to ob Savinji je
izjemen napre-
tekli sezoni, ko
Jadranske lige
no) ter najboljša
4) ekipe Athle-
celjsko ekipo
čnem turnirju
slov slovenske
bila druga v dr-
kem prvenstvu
o Črne gore za-
jša udeleženska
ala dve odlični
ovala, za kar se
ju Damirju Gr-
tale ob strani.«
Tej Polutnik je
Spartak in Ane
dokaza več, da
emelji na načr-
ladimi, povsem
eden klub, ki si
lj prizadeval za
rste. Ani želimo
v zadnjih dveh
men razcvet.«
foto: SHERPA

190 cm visoka Ana Turčinović je pri 17 letih že zelo temperamentna igralka.

eterani deveti v

Čila (+6). Tako jim je bila onemogočena borba za medalje, nato pa so z odličnimi predstavama ugnali Brazilijo B (+13) in Grčijo (+1), ki bo prirediteljica naslednjega SP čez dve leti v Solunu. Laščani so bili najboljši med ekipami, ki se niso borile za medalje in osvojili 9. mesto. Imeli pa so enako število porazov kot tretjeuvrščena Litva ... Druga je bila Italija.

Na tej najbolj množični veteranski športni prireditvi na svetu je sodelovalo 159 moštev iz 28 držav z vseh celin, odigranih je bilo 419 tekem v 16 starostnih kategorijah. Najbolj množična udeležba

je bila iz držav Latinske Amerike in ZDA, ki so si tovrstna tekmovanja tudi izmislili, prvo prvenstvo pa je bilo leta 1991 v argentinski prestolnici Buenos Airesu. V dvajsetletnem obdobju so po pričakovanju največ medalj osvojila moštva iz ZDA (43) pred Brazilijo (42) in Rusijo (30). Slovenija zaseda med dobitnicami medalj zelo visoko šesto mesto s 26 osvojenimi medaljami, med katerimi je kar tri osvojilo moštvo Košarkarskega kluba Veterani Zlatorog Laško, ki je bilo bronasto na Novi Zelandiji leta 2005, zlato leta 2007 v Portoriku in srebrno leta 2009 na Češkem.

DŠ

ter Rotovnik, Jože Sadar, Stojan Zor, Danijel Lapornik in Miha Uršič, čepijo an Blatnik, Simon Zdolšek, Marko Pinter in Matjaž Krašek.

»Pomislila sem, da sem kot Tanasugarnova«

V petek so v Velenju sprejem wimbledonski zmagovalki v dvojicah pripravili sosedje v ulici, v soboto pa še župan Bojan Kontič. To je bila priložnost, da smo po daljšem času – ko se je začela vzpenjati njena kariera, je bila naša redna gostja – lahko pokramljali z odlično teniško igralko Katarino Srebotnik.

»Velenjčani smo izredno ponosni na vas. Čudi nas obenem, da poročevalci še vedno omenjajo, da ste Velenjčanka. Ob večjih uspehih ponavadi na takšne stvari pozabijo. Vrsto let ste promotorka našega mesta. Poznam začetke vaše poti, ki niso bili lahki ne za vas ne za vašo družino,« je med drugim dejal razpoloženi Kontič, ki je z duhovitimi domislicami skrbel za sproščeno vzdušje. Nasmejana Srebotnikova je v uvodu dejala, da si je z veseljem vzela čas za oba sprejema, kajti šport je pač namenjen razveseljevanju ljudi.

Ko ste omahnili na »sveto travo«, je bilo vaše olajšanje očitno: prvi grand slam v ženskih dvojicah, prva lovorika v Wimbledonu.

Če tistih trenetkov ne doživiš, jih ne moreš razumeti. Po zadnji točki sem kar naenkrat ležala na travi. Toda pogledala sem Kveto, če se nisem prehitro veselila. Imela je dvignjeni roki, torej je bilo konec. Na kratko sem padla v trans. Pristala sem v mreži. Kot da so mi odsekali nogi.

Toda na kaj ste sprva pomislili v tistih trenutkih? Se je pojavil dvom?

Tako je. Zbala sem se, da sem ponovila potezo Tajke Tanasugarnove. Ta je na odprtem prvenstvu Združenih držav Amerike v tretjem nizu na centralnem igrišču vodila s 4:2. Potem je dobila igro, povedla s 5:2, toda mislila je, da je 6:2, torej da je dvoboja proti Hantuchovi konec. Začela je skakati, se veseliti, smejati ... Kakšna zadrega, ko je opazila začudenje okoli sebe. Ni konec, le 5:2. Od šoka je izgubila naslednji igri, pri 5:4 pa se je le zbrala in zmagala. Ne bi si želela, da bi se kaj takšnega pripetilo tudi meni.

Zdaj je za vami že dolgoletna kariera. Največji padci in vzponi?

Najtežje je bilo ob koncu leta 2008, ko je največjemu vzponu, bila sem 20. igralka sveta, sledil največji padec. Poškodovana sem si rame, prišlo je črno obdobje. Sledil je gromozanski trud, ki pa je bil poplačan z zmago v parih v Wimbledonu. Ta uspeh bo za večno zapisan z zlatimi črkami.

Kakšni so vaši načrti pri 30 letih?

Gremo naprej. Proslavljanje je mimo. Čez dva tedna se bo začela ameriška turneja. Deset do enajst mesecev na leto sem aktivna. Prisljeni smo vseskozi igrati, nabirati točke in živeti po hotelih.

www.novitednik.com

Razposajena Katarina z wimbledonskim pokalom.

Ko vas med posameznici v svetovni konkurenci ne bomo več videli igrati, kajne?

»Singli« so zaključena zgodba. Odločitev se je pokazala za pravilno. Po poškodbi telo ne bi zdržalo naporov v obeh konkurencah. Igra posameznic je fizično neprimerno naporejša in nadaljevanje je bilo logično. Še vedno pa pridejo težki dnevi, ko me mučijo bolečine.

S Kveto Pesche sta si v Londonu razdelili ček za 250.000 funtov. Je bil to vaš najvišji znesek?

Povedano po pravici, ne vem, zagotovo pa spada med največje. Ko prideš tako daleč, ne igraš toliko za denar, pač pa za lovorike, za zgodovinski uspeh. Je pa lepo, če te izdatno nagradijo.

Zanimivo je, da ste imeli v parih boljši »nos« pri izbiri partnerjev, saj ste z Zimoničem, Norvalom, Brya-

nom in Nestorjem osvojili pet grand slamov. Boste še igrali s Kveto?

V soboto je dopolnila 36 let, njen mož je najin trener. Naslednje leto bova še naprej igrali skupaj. Tako je običajno, če so uspehi. Potem pa se bo Kveta posvetila družini.

Ste še povezani z Mariborom, v katerem ste živeli?

Moje uradno prebivališče je Dubai.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Katarina z mamo, sestro, nečakom in očetom.

Katarini so na dvorišču zapeli znani glasbeniki.

Enkrat vitez, za vedno vitez

Poletne sobote v Celju vabijo otroke v viteško šolo – Od mečevalcev na turnirjih do zaščitnikov šibkih

Če vas je ali vas še bo kakšno soboto v Celju zaneslo v Linhartovo ulico pri tržnici, se lahko zgodi, da boste ostali odprtih ust. Srednjeveško oblečene dame in vitezi v železnih oklepih, zraven pa malčki, ki vihtijo čisto prave meče. To poletje se lahko najmlajši prvič vpišejo v viteško šolo. Pa ne samo zato, da bi se kratkočasili z izdelovanjem lokov in v namišljenih bojih preizkušali svoje moči. Prihodnost bo svetlejša, če bomo postali vitezi tudi v duhu.

Aleksander Grobelšek se s srednjeveškim izročilom viteštva ukvarja že več kot desetletje. Ker je delal tudi kot prostovoljec z otroki, se mu je porodila ideja, da bi lahko oboje združil v odmeven vzgojno-izobraževalni, predvsem pa privlačen in zabaven program. Podporo je našel v zavodu za razvoj in promocijo kulture, kulturne dediščine in turizma PortaB. V času poletnih počitnic bodo sobote v Linhartovi ulici tako živle v nekem drugem času. Grobelšek je ta čas uspešno oživel že na različnih viteških turnir-

jih vse od Prage do Žižke kartuzije. Glede na odziv otrok in njihovih staršev bodo ob podpori Mestne občine Celje in republiškega urada za mladino pripravili tudi celotedenske ustvarjalne delavnice. Kot pravi Grobelšek, bodo na ta način obudili in ohranili kulturno dediščino srednjega veka, jo približali otrokom in sčasoma te vrednote razširili med mladino po vsej državi. In katero mesto je za središče in izhodišče bolj primerno kot knežje Celje?

Jeseni v šolo in v viteški red

Morda se zdijo vitezi bolj pisani na kožo fantom, a programi delavnic so prilagojeni za vse okuse in interese. S svojim izročilom grajskih gospodičen, spletičen, grofov in kraljev so blizu tudi deklicam. To poletje se bodo otroci naučili izdelovati mozaik in suhe freske. Izdelali bodo svojo srednjeveško opravo in bojno opremo, prapore, zastave in grbe, nakit, zrcala in okrasne skrinje. Učili se bodo mečevanja, lokostrelstva in plesa, kaligrafije in umetnosti mešanja barv. Predvsem pa

viteških idealov in lepega obnašanja. »Viteštvo je slikovit in privlačen okvir, kjer lahko otroke povabimo v domišljajske gradove, med zmaje in na konje. In prav zato je to okvir, v katerem lahko otrokom približamo tudi vrednote, za katere iz dneva v dan ugotavljamo, da nam jih kot družbi primanjkuje,« razlaga Grobelšek. Če je na vasi še normalno, da sosed brez večjih dilem priskoči na pomoč sosedu, pa so mesta svet odtujenosti in »daj-dam« sobivanja. »Otroke bi radi naučili zaščitništva, skrbi za šibkeše, nemočne in odrinjene. Vedeti morajo, da se za vsako nagrado skriva dolga pot odrekanja in osebnega truda.« In zato se viteška šola s koncem avgusta ne bo končala. Celjane želijo spodbuditi, da bi se jeseni čim več otrok vpisalo v viteške redove. Primeren program so pripravili tako za predšolske otroke, kasneje pa tudi za srednješolce. Živ stik z zgodovino našega mesta in žlahtno noto viteštva pa seveda ne bi škodil niti odraslim.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Če nas viteška oprema na ulici malo vrže iz tira, pa se nad viteškimi vrednotami v odnosih ne bi nihče zmrdoval.

Le kdo si ni nikoli zaželel, da bi si z močjo poguma, srčnosti in dobrote prislužil povišanje v viteza? Pa četudi sredi Levstikove ulice v Celju.

Ko ti nekdo zaupa v roke pravi meč, ti tudi teža odgovornosti ne zbršje smehljaja z obraza.

Čast, poštenje in skrb za nemočne so ideali že od okrogle mize Arturjevih junakov. Je pa domišljajski svet vitezov in dvornih dam enako privlačen tako za fante kot dekleta.

Bodo Mačku sploh dokazali alkoholiziranost?

Vožnja v napačno smer kršitev ali le zmota ...

Priseben in nič kaj zmeden je bil videti Branko Maček, ko je z odvetnikoma Nušo Maček in Damirjem Ivančičem v petek prikorakal na celjsko okrožno sodišče. Zatem ko so začetek obravnave letos dvakrat preklicali in po strahu, da se Maček na sodišče ne bo prikazal zaradi slabega zdravstvenega stanja, se je sojenje za povzročitev prometne tragedije 2. oktobra 2009 pri Arji vasi vendarle začelo. Obtožnico so na sodišču prebrali, toda do Mačkovega zagovora ni prišlo. »Nisem v redu. Preveč stvari ... Preveč imam zmedene misli, da bi podal zagovor,« je bil njegov odgovor, ko je stopil pred sodnico Marijano Topolovec Dolinšek. Pred tem sta bila kar dveurni besedni dvoboj odvetnikov in čakanje pred sodno dvorano ...

Kot je znano, se je pri Arji vasi leta 2009 zgodila ena najodmevnejših prometnih tragedij, v kateri so umrli Peter Kračun, Tjaša Koštomaj in Nataša Godec. Jerneja Rošer je bila hudo poškodovana. Vsi so bili stari malo več kot dvajset let. Maček je vanje trčil, ko je na avtocesto pri Arji vasi zapeljal v napačno smer. Imel je najmanj 2,15 grama alkohola na kilogram krvi. Podatek o njegovi alkoholiziranosti je ključni dokaz. In tega želita Mačkova in Ivačič gladko izločiti iz kazenskega

Sojenje je spremljal tudi predsednik Zavoda Varna pot Robert Štaba. Zavod Varna pot se v zadnjih letih aktivno vključuje v spremembo miselnosti ljudi in v prometno preventivo. Pomaga tudi žrtvam prometnih nesreč oziroma njihovim svojcem.

Psihiatrični izvedenec dr. Gorazd V. Mrevlje je ocenil, da je Maček sposoben spremljati obravnavo le krajše obdobje, in sicer z vmesni odmori. Ko so že vsi mislili, da bo sodnica petkovo sojenje preložila zaradi padca obtoženčeve koncentracije, je odredila le polurni odmor. Ko je Maček po 30 minutah znova stopil pred sodnico, je dejal, da se ne more zagovarjati, da mora na obvezno terapijo, saj dobiva trikrat na dan antidepresive in pomirjevala. Sodnica je takrat določila, da obravnavo vendarle preloži. Nadaljevala se bo 2. in 9. septembra, čeprav je želela naslednje sojenje razpisati že 16. avgusta, vendar bodo v odvetniški pisarni Maček takrat še na dopustu. »Novih vabil za september ne bo. Dolžni ste se odzvati na naslednjo obravnavo, v nasprotnem primeru lahko odredim takojšnji prisilni privod,« je Topolovec - Dolinškova še zabičala Mačku, preden je odšel nazaj na psihiatrijo.

spisa. Razlog naj bi bila domnevno nezakonita odredba o strokovnem pregledu povzročitelja na dan nesreče (odvzem krvi, v kateri so izmerili količino alkohola). »Odredbo lahko da le preiskovalni sodnik pisno in mora biti v kazenskem spisu, a je ni. Tam je le fotokopija odredbe, ki naj bi jo izdal policist, ki za to nima pristojnosti in niti ni podpisan,« trdi Ivačič.

Maček bo avgusta star 48 let. Doma je na Bregu pri Polzeli. Kljub temu, da je direktor podjetja Maček, d. o. o., ima mesečno okoli 500 evrov plače, ker je ves čas v bolniški. Je ločen, ima 15-letnega sina. Do zdaj je sodno nekaznovan in ni v nobenem drugem kazenskem postopku.

Sodišče je odločanje o izločitvi preneslo na kasnejši čas in v petek ni dalo končnega odgovora, ali bo odredbo izločilo. V primeru, da ta dokaz izloči, bi moralo sodišče iz kazenskega spisa odstraniti tudi toksikološko poročilo, saj to temelji na rezultatih strokovnega pregleda. Odvetnika želita izločiti še izvedensko mnenje sodne medicinke Simone Šramek Zatler o alkoholiziranosti in tudi del izvedenskega mnenja o prometni signalizaciji na delu spornega izvoza/uvoza na avtocesto. Toda pozor: če bi sodišče kasneje dokument, vezan na alkoholiziranost povzročitelja, iz spisa izločilo, bi bila to prvovrstna takšna poteza v Sloveniji in bi proces zoper Mačka lahko celo »padel« ali pa bi mu morali soditi kot povzročitelju, ki v času nesreče sploh ni bil pijan. To je potrdil tudi tožilec Ivan Žaberl. »Lahko bi se to

Branko Maček (na sredini) je takole prikorakal na sodišče v spremstvu zagovornikov Nuše Maček in Damirja Ivančiča.

zgodilo. Če sodišče to izloči, potem tega znaka ni več (op. p. da je vozil vinjen), mislim pa, da ni nobenih nevarnosti, da bi sodišče to storilo, saj je preiskovalni sodnik odredil odvzem krvi. Torej je policist le izvršil to, kar je sodnik naročil. To je popolnoma zakonito. « Kljub temu Mačkova zagovornika vztrajata. Iz kazenskega pravnega vidika potem tega, da je bil Maček zelo vinjen v času nesreče, v procesu ne bi smeli upoštevati. Ugovarjata tudi obtožnici, saj očitano kaznivo dejanje predzane vožnje kaže na naklep. »Naklepa pa tožilstvo ne razloži in ne ute-

melji,« pravi Damir Ivančič. Ali bo tožilec, ki pravi, da je že dosežek, da je proces prišel do branja obtožnice, torej le-to spremenil? »Ta trenutek ne, saj obtožnica »stojk in mislim, da bo takšna tudi ostala. Razumljivo je, da zagovornika poskušata z ugovori in izločevanjem dokazov. Vendar se bo v kasnejšem postopku pokazalo, da so bili vsi dokazi zakoniti,« odgovarja Žaberl. Niti vožnje v napačno smer na avtocesti Mačkova zagovor-

nika ne dojemata kot kršitev cestnoprometnih pravil. Torej tudi v tej točki Maček ne bi bil kazensko odgovoren, če bi sodišče presodilo njima v prid. »Glede na domnevno neustreznost prometne signalizacije na tem delu gre za dejansko zmoto,« je trdil Ivančič. Skoraj tri ure je preteklo, preden so začeli brati obtožnico. Ves ta čas se je - pričakovano - odvijal besedni dvoboj med pooblaščenecem svojcev umrlih otrok Francijem Matozom

Odvetniška pisarna Maček je na Hrvaškem dobila strokovno mnenje, ki naj bi kazalo na neustreznost prometne signalizacije na uvozu/izvozu z avtoceste pri Arji vasi. Le-to je odvetnica Nuša Maček vložila tudi v kazenski spis. Trdi, da je o prometni signalizaciji na tem delu nujno izvedensko mnenje gradbenega izvedenca in ne le izvedenca cestnoprometne stroke. Skoraj zagotovo se bo v nadaljevanju procesa sojenje razprava najdlje zadržala ravno okrog tega. »Mi imamo podatke policije, da na tem priključku ni bilo zaznanih nesreč in prekrškov,« pa pravi tožilec Ivan Žaberl.

ni ne dojemata kot kršitev cestnoprometnih pravil. Torej tudi v tej točki Maček ne bi bil kazensko odgovoren, če bi sodišče presodilo njima v prid. »Glede na domnevno neustreznost prometne signalizacije na tem delu gre za dejansko zmoto,« je trdil Ivančič. Skoraj tri ure je preteklo, preden so začeli brati obtožnico. Ves ta čas se je - pričakovano - odvijal besedni dvoboj med pooblaščenecem svojcev umrlih otrok Francijem Matozom

ni ne dojemata kot kršitev cestnoprometnih pravil. Torej tudi v tej točki Maček ne bi bil kazensko odgovoren, če bi sodišče presodilo njima v prid. »Glede na domnevno neustreznost prometne signalizacije na tem delu gre za dejansko zmoto,« je trdil Ivančič. Skoraj tri ure je preteklo, preden so začeli brati obtožnico. Ves ta čas se je - pričakovano - odvijal besedni dvoboj med pooblaščenecem svojcev umrlih otrok Francijem Matozom

Svoji umrlih Petra Kračuna, Tjaše Koštomaj in Nataše Godec

Kaj pa kazen za lokal, kjer so Mačku točili alkohol?

Od celjske policije smo zahtevali odgovor, kako so kaznovali lastnico gostinskega lokala, za katerega je Maček priznal, da je tam pil alkohol. Glede na visoko stopnjo alkoholiziranosti lahko domnevamo, da mu je natak/-ica točil/-a alkohol kljub temu, da je bil že vinjen. S policije smo dobili odgovor: »Policija je zoper lastnico gostinskega lokala izdala odločbo v hitrem postopku zaradi kršitve določil 3. odstavka 16. člena Zopa. Poročilo o tem smo poslali tudi celjski enoti tržnega inšpektorata glede prekoračitve delovnega časa.« Kakšno denarno kazen so glede na zakon o porabi alkohola izdali lastnici, nam na policiji niso povedali. Prav

tako o višini kazni ne govorijo niti na tržnem inšpektoratu, kamor smo jim poslali vprašanje, kako so ukrepali, ker je lastnica lokala kršila obratovalni čas. Dejali so le, da so »zoper samostojno podjetnico kot kršiteljico na podlagi predloga policije izrekli prekrškovno sankcijo zaradi prekrška Zakona o gostinstvu.« Laični pregled zakonodaje namreč pokaže, da so kazni za te kršitve v širokem razponu, od nekaj deset do nekaj tisoč evrov. Koliko točno je lastnica lokala morala plačati, ker je pijanemu gostu lahko točila alkohol in se pri tem ni vprašala, do kakšne tragedije lahko to pripelje, tako ostaja nepojasnjeno ...

INFO 113

Umrli pilot

V četrtek popoldne se je na Konjiški gori v Slovenskih Konjicah zgodila tragična nesreča. Pri pri padcu z jadralskim zmajem se je ponesrečil pilot, ki je zaradi hudih telesnih poškodb umrl na kraju nesreče. Na terenu je bil tudi preiskovalni sodnik. »Pri ogledu kraja je bilo ugotovljeno, da je pilot zaradi močne turbulence izgubil vzgon, pri tem pa navpično stmo-glavil,« so sporočili s policije.

Stisnilo ga je deblo

V gozdu na območju Stranic pri Slovenskih Konjicah se je v petek zvečer smrtno ponesrečil 22-letni domačin. Med delom ga je stisnilo odžagano deblo. Poškodovancu so sprva pomagali prostovoljni gasilci iz Zreč ter reševalci, vendar je moški kljub oživljanju zaradi hudih poškodb umrl na kraju nesreče.

SŠol

Zlagali Novi tednik

Zadnji četrtek v maju je bil v Domu Nine Pokorn v Grmovju v znamenju športa in zabave, saj so organizirali športno-družabne igre stanovalcev domov celjske regije.

Stanovalci Doma Lipa ter dva navijača so se pomerili v štirih igrah. Prva igra je bila balinanje, kjer niso bili uspešni. Pri naslednji igri, »kdo ima več vode v vedru«, so stanovalci Doma Lipa Štore dosegli drugo mesto. Sledila je tretja igra, kjer so metali žogice v vedro. Zadnja igra pa je bila miselna, saj so morali v najkrajšem času in pravilno zložiti celjski časopis Novi tednik. Bili so zelo uspešni, saj so dosegli 4. mesto. Na tekmovanju se je pomerilo 13 domov celjske regije s svojimi stanovalci. Med posameznimi igrami so organizatorji poskrbeli, da so se tekmovalci dobro počutili. Ob koncu je bila tudi živa glasba in tako so se lahko naplesali in poklepali z ostalimi stanovalci ter spremljevalci domov.

PL

Lepi vtisi iz Slovenije

Ne samo besede, tudi dotik, nasmeh sta govornica, ki sklepa prijateljstva izven meja drugače govorečih, kjer vsak obvlada samo materni jezik, vendar se sporazume v pesmi, glasbi, plesu in igri ter ustvarjanju in skupnem druženju.

Projekt Društva Vedež, ki sodeluje s partnerskimi državami Evropske unije, je bil izveden v maju na drugem srečanju v Sloveniji in želi izboljšati povezavo in komunikacijo med članicami EU in njenimi udeleženci. Ti so v projektu Grundtvig našli pot za medsebojno spoznavanje, raziskovanje dežel, v katerih živijo člani projektih partnerjev, in izpopolnjevanje znanja za življenje.

Skupina naših udeležencev, kar 32 jih je bilo, je pripotovala do 19. maja v Slovenijo, kjer smo člani in članice Društva Vedež Šentjur pripravili program v skladu z zastavljenimi cilji projekta. Naslednji dan smo za vse skupaj organizirali ogled in druženje z ljudmi s Kozjanskega in s člani društva, večer pa smo preživeli na trati ob Savinji, kjer smo z igrami brez meja preizkusili fizične zmožnosti v mešanih ekipah. S sodelovanjem Občine Šentjur smo si ogledali kulturne znamenitosti Zgornjega trga v Šentjurju, tako hišo sklada- teljev Ipavcev in zaklade Rifnika, potem pa še najstarejšo

apoteko v Olimju in njen zeliščni vrt ter čudovito cerkev v Olimju. Potem smo okušali slovenske tradicionalne jedi na turistični kmetiji Zdolšek pri Ponikvi, kjer smo potem organizirali delavnice petja ljudskih pesmi iz Slovenije, plese s Kozjanskega in umetniško ustvarjanje s slikarko iz Ljubljane ter kuhali portugalske ribje jedi. Naši učenci, udeleženci projekta s Portugalske, iz Španije, Avstrije in Velike Britanije so bili navdušeni nad slovensko pesmijo in so nam s srcem sledili pri petju predvsem pesmi Mi se mamo radi, ki smo jo veselo ponavljali še zvečer po igrah in naslednji dan ob zaključni prireditvi v Celju v Mestni četrti Slavka Šlandra, kjer smo bili gostoljubno sprejeti v II. osnovni šoli. Ta nam je pomagala pri izvedbi prireditve z bogatim kulturnim programom. Pesem nas druži in v veliko veselje naših gostov je bila pesem iz ust učencev Osnovne šole Griže, ki so zapeli v njihovih jezikih.

Popoldne pa so si naši gostje ogledali tudi prestolnico. Odnegli so čudovite vtise o Sloveniji, tako so nam povedali v času gostovanja, in obljubili so, da se bodo še vrnili, mi pa smo bili veseli, da smo prispevali svoj delček k turistični promociji Slovenije.

ZDENKA JAGODIČ

Pričeske za vse generacije

Sončno sobotno popoldne je bilo v Pegazovem domu zelo pestro, saj je bila tam frizerska revija za vse generacije.

Mineva pet let, odkar je svoja vrata v Pegazovem domu odprl frizerski salon Karmen, ki ga uspešno kr- mari domačinka Karmen Lepad. S sodelavko Liljano sta uspeli ustvariti prijeten salon, kamor z veseljem za- hajajo tako naši stanovalci,

njihovi svojci, številni za- posleni ter mladi in malo manj mladi domačini. Ker so obletnice priložnost, ko radi pokažemo svoje do- sežke, sta se odločili, da pripravita revijo pričesk za različne priložnosti in raz- lične generacije. Tako sta pridno strigli, barvali, na- vijali, spenjali ... In končno je napočil trenutek, ko smo modeli zasijali v vsej svoji lepoti. S pogumnimi koraki

smo se ob glasbeni spremlja- vi sprehodili pred številnimi stanovalci in zunanji go- sti, ki so nas z navdušenim ploskanjem pospremili na oder. Najprej se je predsta- vila skupina modelov, ki so jih krasile pričeske za vsa- kodnevno priložnost, sle- dila je skupina s športnimi pričeskami, kot zadnja pa je na oder zakorakala sku- pina modelov s pričeskami in toaletami, primernimi za večerne in svečane prilo- žnosti. Tako kot pričeske so bile razgibane tudi skupine modelov. Od najmlajših na- debudnežev, najstnikov, mo- škkih, žensk in vse do babic in dedkov - stanovalk in sta- novalcev Pegazovega doma. Pričeske so bile prava paša za oči, prav tako tudi »mane- kenik«, ki so se prešerno raz- položeni vživeli v svoje vloge in samozavestno stopali po odru. Za prijeten glasbeni premor so poskrbeli učenci Glasbene šole Rogaška Sla- tina, z veselimi pesmimi pa nas je razveselil tudi domski pevski zbor. Ob koncu so če- stitke mojstricama friziranja in modelom kar deževale. Ob sladkih dobrotah in kozarč- ku penine smo se še nekaj časa pogovarjali o prijetnem dogodku.

IRENA STRAŠEK

Obisk Topolšice

V Domu starejših Šentjur so nam rekli, da bomo šli enkrat v maju na obisk in ogled Centra starejših PV Topolšica, ki so ga poimenovali Zimzelen. Vkrkali smo se v dva kombija in se odpeljali.

Malo smo razmišljali, kako nas bodo sprejeli stanovalci in zaposleni ter kakšen bo naš prvi stik s šaleškimi prijatelji. Po dobri uri vožnje smo se ustavili pred mogočno zgradbo, vso obkroženo s smrekami, katerih vonj nam je širil pljuča, medtem ko nam je lepota doma vzela sapo. Sprejeli so nas prijazno in toplo. V lepo opremljenem prostoru so nam postregli s pecivom, sokom in kavo ter nas pospremili na ogled notranjosti. Ogledali smo si fizioterapijo, delovno terapijo, knjižnico z ogromno knjigami, lepo svetlo in prostorno kapelico ... Ker nas je preganjal čas, vsega nismo videli. Dom je moderen, mlad, povsod pa so nas pozdravljale rože, rože in spet rože. Čudovito! Prijazna stanovalka nam je pokazala svojo sobo, ki si jo je uredila po svoje, da se počuti prijazno in domače. Po dobrem kosilu je bilo treba misliti na vrnitev. Podali smo si roke, se zahvalili za gostoljubje in začeli počasi odhajati.

Dragi prijatelji, imejte se lepo v vašem mladem domu. Tudi mi se v našem, ki je že malo v letih, počutimo prijetno, varno in domače, saj nam nudijo vse najlepše in najboljše, kar lahko. Želimo si ponovnega snidenja!

MAJDA KUNST

Kmečke igre v Tevčah

Konjerejsko društvo Vrh nad Laškim je v soboto, 18. junija, pri kozolcu na Slogih v Tevčah pripravilo kmečke igre, na katerih so se tekmovalci sedmih ekip pomerili v košnji, grabljenju, smučanju na travi, skakanju v vreči, prenosu bal in teku z lestvijo.

Kosci in grabljice so se dela lotili, kot bi se pripravljalo na dež – z izjemno hitrostjo. A o zmagovalcu in zmagovalki ni odločalo le to, kako hitro je bil travnik pokošen ali pograbljen, temveč tudi, koliko je za njimi ostalo nepokošenega ali nepograbljenega. Košnjo je z odliko opravil Milan Horjak, član ekipe KUD Šentrupert, med grabljicami pa se

je najbolj izkazala Hedvika Vidic iz KD Trobni Dol. Druge igre so bile skupinske, vsi tekmovalci pa so pokazali veliko mero iznajdljivosti, fizične pripravljenosti, predvsem pa složnosti, saj so delali in dihali kot eno. Bodisi pri smučanju po travi, ko si je moralo vseh pet nataktniti dolge lesene smuči ter v ritmu leva-desna »presmučati« travnik, bodisi pri skakanju v »big bag« vreči, ko je moralo vanjo zlesti več tekmovalcev in hkrati poskakovati do cilja. Občinstvo pa se je skorajda do solz nasmejalo, ko so se morali tekmovalci najprej desetkrat zavrteti okrog kola, potem steči po balo sena in jo nesti v cilj. Vrtoglavica je naredila svoje,

bale so iskali tam, kjer jih ni bilo, ko so jih vendarle našli, pa so s kar največjo hitrostjo poskušali najti še cilj. Zadnja igra je bila vsekakor manj zahtevna: tekmovalci so si morali za začetek z balami postaviti slalomske proge, nato pa steči po lestev, zlesti med letvice in tako speljati progo. Najpomembnejše je, da so tekmovalje vsi srečno končali, igre pa so šle najbolj od rok ekipi Strelskega društva Mala Breza, ki je domov odnesla pokal za prvo mesto. Preostali del večera so organizatorji popestrili še s tekmovalcem v žaganju hloda z amerikanke, zmagovalca Milan Horjak in Miha Brečko, ki sta blestela že v kvalifikacijah, pa sta si pri-

Zmagovalna ekipa iz Male Breze hiti postavljati slalomske proge.

služila vožnjo s splavom v Radečah.

Konjerejsko društvo Vrh nad Laškim je kmečke igre

pripravilo v okviru projekta Leader in Društva Raznolikost podeželja, jeseni bodo organizirali še konjeniške

igre, novembra pa že tradicionalno »žeganje« konj.

JASMINA ŠTORMAN
Foto: BORIS VRABEC

Na mozirskem sejmišču so nastopili otroci za otroke.

Ljudje z odprtimi srci

Mladi in ženske pri SLS Zgornjesavinjske doline smo četrtič zapovrstjo uspeli z izvedbo dobrodelne prireditve Srečanje ljudi odprtih src. Izkupiček dobrodelne prireditve vsako leto namenimo osnovnim šolam v sklade za otroke, katerim starši ne morejo financirati plačljivih šolskih in izvenšolskih dejavnosti.

Druženje smo začeli v Mozirskem gaju, kjer je mašo daroval pater Toni Brinjovc. Nato so na mozirskem sejmišču nastopili otroci iz zgornjesavinjskih osnovnih šol ter številne glasbene in pevske skupine iz doline. Udeleženci imajo priložnost videti različne točke, ki jim je skupno dvoje: prisotnost pozitivne lokalne pripadnosti in moto »otroci za otroke«. Pripravili smo tudi delavnice za otroke in zabavne igre. Dogodek smo z namenom, da zberemo čim več sredstev, popestrili s srečolovom.

Že ob pripravi prve prireditve pred štirimi leti smo se povezali z različnimi dobrodelnimi organizacijami in šolami, saj odločitev, komu nameniti zbrana sredstva, ni bila lahka. Že takrat je bilo tudi v Zgornji Savinjski dolini veliko pomoči potrebnih. Bojim se, da jih je tokrat še več.

Ob koncu lahko rečemo, da je prireditev je uspela. Neto izkupiček prireditve je bil 2.700 evrov, vsaki od šestih osnovnih šol v dolini pa smo že nakazali 450 evrov.

MATEJA BRLEC SUHODOLNIK,
predsednica regijskega odbora SZZ pri SLS

Srečanje Gradiščanov Slovenije

Letošnje 11. srečanje Gradiščanov Slovenije, ki smo ga predlani gostili tudi v Gradišču pri Vojniku, je bilo v soboto, 25. junija, v Gradišču na Kozjaku v občini Selnica ob Dravi.

Program prireditve so popestrile tudi družabne igre. Naši tekmovalci so dobili priznanje za 8. mesto v skupni razvrstitvi. Igre so bile zelo izvirne, in sicer so bile to igre živali, kjer smo bili vojniški Gradiščani sove, igra prenašanja žogice za golf na PVC-žlički v ustih in tretja igra molža krave, kjer se je merila namolžena količina mleka. Finalna igra pa je bila povezati oblačila tekmovalcev dveh ekip – najdaljšo vez je ustvarila ekipa iz Gradišča pri Slovenj Gradcu. Ogledali smo si tudi partizansko bolnišnico Drulek tik ob avstrijski meji in obiskali starinski muzej na kmetiji Lampred, kjer so naši pripravili obilno malico za vse obiskovalce; z moštom pa sta vsem postregla go-

spodar in gospodarica kmetije ob prijetnih zvokih malega Andrejčka na »frajtonerici«. Obiskali so nas tudi traktoristi z izredno ohranjenimi starimi modeli iz sosednje Avstrije. Vreme je bilo ves čas lepo, za ples in humor je skrbel ansambel Stil 5.

Vojniški Gradiščani smo se s prijatelji iz sosednjih vasi, ki so nam pomagali na naši prireditvi leta 2009, kot vsako leto na srečanje odpeljali z avtobusom. Ugotovili smo, da se velja odločiti za takšno srečanje, saj krepi odnose in sprošča razne napetosti sodobnega življenja. Zahvaljujem se Odboru za kmetijstvo in turizem Občine Vojnik za delno kritje stroškov prevoza, podjetju Vengtour za korektno opravljeno delo in vsem našim potnikom za uspešno predstavljanje naše vasi in občine na srečanju. 12. srečanje Gradiščanov Slovenije bo leta 2012 v Gradišču pri Šentjerneju.

MARTIN GOLEŠ

Vojniški Gradiščani na srečanju 25. junija

Skupinska fotografija folklornih skupin iz Galicije in Sarajeva

Obisk prijateljev iz Sarajeva

V Galiciji je bila na obisku folklorna skupina KUD Boško Vujadin iz vzhodnega dela Sarajeva (BiH).

Prijateljem smo najprej pokazali celjski grad in Celje, potem Žalec (hmeljarski muzej, Keuder, Savinovo hišo). Nato pa smo jim pokazali znamenitosti Krajevne skupnosti Galicija. Zvečer smo v Zavrhu pri Galiciji pripravili svečan sprejem. Ob tej priložnosti je folklorna skupina KD Galicija pripravila dobrodelni koncert, pridobljena sredstva bodo namenjena nakupu nove gorenjske noše. Na dobrodelnem koncertu so nastopili: FS Galicija, Fešta band – Velenjski trubači, ansambel Pogum, Iskrice, Vihar, Kr tk, rok band Resonanca in FS KUD Boško Vujadin iz Sarajeva. Povezovalca programa je bil Peter Kavčič. Naši prijatelji iz Sarajeva so bili nad vsem, kar so doživeli in videli, navdušeni. Folklorna skupina Galicija zna in zmore prijateljsko povezati različne narode. Pogovarjamo se o vrnitvi obiska Sarajevu.

FS Galicija se vsem obiskovalcem in nastopajočim zahvaljuje za sodelovanje in obisk koncerta, sredstva pa bodo zagotovo porabljena za pravi namen – novo gorenjsko narodno nošo.

PETER VIPAVC, predsednik KD Galicija

Županova priznanja najboljšim osnovnošolcem

VRANSKO – Župan Občine Vransko Franc Sušnik je v Kulturnem domu Vransko podelil priznanja učencem OŠ Vransko - Tabor za 9-letni odličen uspeh in za dosežena najboljša mesta na državnih in regijskih tekmovanjih.

Vsem dobitnikom priznanj in mentorjem, ki so učence pripravljali na tekmovanja, je iskreno čestital in jim želel še veliko uspehov. Deset učencev je prejelo priznanje za devetletni odličen uspeh, osemindvajset pa za dosežke na državnih in regijskih tekmovanjih.

TT

Osem najboljših na sprejemu

PREBOLD – Učiteljski zbor Osnovne šole Prebold je za letošnje srečanje najuspešnejših učencev z županom Vinkom Debelakom izbral sedem učenk in učencev, ki končujejo devetletno šolanje, in eno učenko 8. razreda.

Srečanja so se udeležili še podžupan Franci Škrabe, podžupanja Emilija Črnica, ravnatelj Oton Račević in sodelavka občinske uprave Klavdija Kač. Vsi so čestitali učencem za dosežene uspehe, aktivnost in marljivost, hkrati pa izrazili upanje, da bodo tudi v prihodnje povezani s svojim krajem in s svojim znanjem in delovanjem bogatili življenje v lokalni skupnosti.

Ob zaključku je župan vsem povabljenim učencem podelil knjižne nagrade. Prejeli so jih: Julija Jelenko, Klara Ribič, Matic Kostanjšek, Ana Derča, Gašper Hriberšek, Nejc Maček, Pia, Pšenič Pikelj in Alja Kolenc. Vsi učenci so imeli v vseh letih šolanja odličen uspeh, izkazali pa so se tudi na številnih drugih področjih delovanja v šoli in na raznih tekmovanjih. V tem šolskem letu je še posebej izstopal Nejc Maček, ki je na državnih tekmovanjih tudi osvojil zlati priznanji iz znanja kemije in znanja o sladkorni bolezni.

DN

Zadnji z osmimi leti šole

VOJNIK – Letošnja generacija devetošolcev je bila zadnja, ki je šolo obiskovala osem let, saj so šesti razred preskočili. Na valeti 14. junija je župan Občine Vojnik Benedikt Podergajs nagradil najboljših 13 učencev, ki jim je zaželel, da bi bili tudi v prihodnje tako delovni, vztrajni, uspešni in postali nekoč uspešni graditelji naše prihodnosti.

MILENA JURGEČ

Foto: MATJAZ JAMBRIŠKO

Premagovali predsodke

ŽALEC – V sklopu Ekofesta na ribniku Vrbje pri Žalcu so študentje pedagoške in biotehnične fakultete ter skupina Ohranimo slovenskega volka pripravili zanimive, predvsem pa poučne delavnice z naslovom Premagajmo predsodke do živali in predstavili projekt ohranitve volka.

Doroteja, Tisa, Simon in Jan so omogočili otrokom in odraslim, da so spoznali življenje volkov, potipali njihovo dlako, pogledali odtise šap in lobanjo. Spoznali so tudi namen projekta za ohranitev volka.

Na delavnicah so bile prisotne žive živali, takšne, ki pri veliko ljudeh vzbujajo predsodke. Tako so prikazali drugo plat in lepoto živali, kot so žaba, kuščar, pajek, kača, tenrek, paličnjak, močerad itd. Otroci so z zanimanjem spoznavali ta bitja in jih radovedno občudovali, odrasli pa so se naučili premagati svoj strah, ki nam je na žalost privzgojen skozi razne podobe pripovedk in zgodb.

TT

www.novitednik.com
www.radiocelje.com

Ekolistina v Vrtcu Anice Černejeve

Zaključujemo drugo leto vključenosti v ekoprojekt, ki v Sloveniji poteka pod okriljem Društva za okoljsko vzgojo Evrope v Sloveniji (DOVES). Cilj naše vključitve je bil potrditi in nadgraditi naša prizadevanja na področju zdravja in ohranjanja okolja. Cilj je oblikovati odnos do sebe, do drugih in do narave.

V dveh letih nam je uspelo uresničiti vseh sedem korakov, ki so potrebni za pridobitev zelene zastave. Zadnji korak, podpis ekolistine, smo obeležili s prireditvijo za vse otroke in starše Vrtca Anice Černejeve na igrišču enote Sonce. S podpisom ekolistine smo se zavezali, da bodo okoljske vsebine postale naša trajna naloga. Okoljska vzgoja ne pomeni le ozaveščenega odnosa do narave in okolja, temveč tudi varovanje zdravja in ustvarjanje čim bolj kakovostnih medsebojnih odnosov. Ekolistino krasi naš ekoznak, katerega avtor in podpisnik je šestletni Nejc Kikelj. K podpisu ekolistine je ekokoordinatorica našega vrtca povabila ravnateljico Vanjo Krašovic, predstojnico Zavoda za šol-

stvo OE Celje mag. Sonjo Zajc, predstavnico Ekošole Mileno Pollak, predstavnico podjetja Simbio Heleno Kojnik ter predsednika sveta staršev Boštjana Vlaoviča.

Program so popestrili otroci starejših skupin vseh enot – Hribček, Sonce, Mavrica, Luna. V nadaljevanju so otroci in starši ustvarjali v delavnicah, kjer so oblikovali čutno pot, risali z voščenkami in izdelovali lutke iz odpadnega materiala.

Zbirali smo tudi sredstva za sklad vrtca, kjer smo staršem v odkup ponudili ekovrečke iz blaga (izdelali so jih starši, dedki in babice), našo zgoščenko Polžek je gospod in sončnice.

Posebej za to prireditev smo oblikovali interno glasilo našega vrtca, Ekodrobtinice, s katerim želimo staršem predstaviti nekaj vsebin, ki so povezane z našimi aktivnostmi na področju okoljske vzgoje. Zavedamo se, da otrok ne učimo z besedami, ampak z lastnim vzgledom in s spoštljivim odnosom do sebe, drugih in narave.

DARIJA JANKOVIČ

Nadomestna zajčja mama

Počitnice za Niko Polutnik iz Šentvida pri Planini niso čisto brezskrbne, saj je prevzela skrb za zajčke po smrti njihove mame zajklje. Tako jih skrbno hrani po steklenički in kot kaže, jim nič ne manjka.

DISNEY RISANKA

VSAKO SOBOTO V KINU

Planet Tuš Celje

Vsako soboto v mesecu juliju in avgustu
si ob 10. uri v kinematografih Planet Tuš
oglejte posebno Disney risanko
za samo 3,00 EUR!

Spored predstav Disney risank najdete
na www.planet-tus.si

Vstopnice lahko rezervirate
na telefonski številki

059 73 37 00

(po 14. uri).

Engrotuš, d.d.

Kjer so zvezde doma

IŠČEMO TOPEL DOM

Uradne ure zavetišča Zonzani: od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure; ogledi psov: od ponedeljka do petka od 12. do 16. ure. Telefon: 03/749-06-00; internetni naslov www.zonzani.si

DELOVNI ČAS

pon. - pet. 7. - 19. ure

sob. 7. - 12. ure

ned. 7. - 8. ure

dežurstvo 24 ur

tel. 03/7493210

gsm 041-618-772

veterinarska bolnica Šentjur

www.vb-sentjur.siwww.novitednik.comwww.radiocelje.com

Bam je 10 let star mešanec, ki so ga našli v Celju.

Bea je 10 mesecev stara prijazna mešanica srednje rasti.

Tudi Buff je star 10 mesecev, srednje rasti in prijazen.

Ora je mešanica s samojedom. Stara je 8 let. Je srednje rasti in prijazna, našli pa so jo v Preboldu.

ŽIVLJENJE S PSOM

Ali želite imeti »najzvestejšega prijatelja«?

Takšna želja se prej ali slej prebudi pri mnogih ljudeh. Vsaka želja pomeni pozitivno gonilo in si zato (za razliko od strahu) zasluži vso našo pozornost. Med bežno željo, ki nas samo preleti, in med trdno oziroma dolgotrajno je razlika. Zato je koristno, da pred uresničitvijo želje, ki nam bo za daljši čas spremenila življenje, preverimo njeno trdnost. Če ugotovimo, da je želja trdna in trajna, je smiselno narediti potrebne korake za njeno uresničenje.

Željo najlažje preverimo tako, da se zarezmo resnici naravnost v oči. Resnica je na kratko približno takšna: za vzdrževanje psa moramo biti pripravljeni odšteti kar nekaj denarja. Predpostavimo, da je vsota stroškov približno 50 evrov mesečno. Pes terja od skrbnika vsaj dve uri časa vsak dan, in sicer ob določenih urah. Težko pričakovane dopuste je potrebno načrtovati drugače, organizirati varstvo ali najti lokacije, kjer so psi dobrodošli. V določenih življenjskih obdobjih povzročajo več ali manj škode. Če jim to uspemo preprečiti, pa vsaj nekaj umazanije in puščenih pasjih dlak. Vsak pes lahko občasno zboli in zato potrebuje dodatno nego. Življenjska doba psa je precej krajša od človekove in zato se moramo sprizniti tudi z izgubo družinskega člana. Kljub številnim dobrim lastnostim nam pes ne more v celoti nadomestiti človeške bližine in partnerskega odnosa.

Če je po takšnem realnem premisleku želja ostala enako močna, si zaslužimo postati skrbnik psa. Če bomo za novega družinskega člana skrbeli z dobro voljo in navdušenjem, bomo pridobili tudi veliko pozitivnega. Pes bo postal naš zvest prijatelj, ki enostavno

ni sposoben zameriti in na plan vleči neprijetnosti, ki so se zgodile kdo ve kako daleč nazaj. Po svoji naravi je dobrovoljen. Vse stvari sprejema takšne, kot v nekem trenutku so. Zato se vsakega našega prihoda razveseli enako močno. Potem »prebere« naše razpoloženje in se mu bolj ali manj prilagodi. Če smo slabe volje, tudi pes ne bo več tako vesel, in če smo dobre volje, bo samo še nadgradil svojo dobro voljo. Pes nas usmerja v aktivno preživljanje prostega časa in nas poveže z naravo. Zaradi njega bomo na nevsiljiv način spoznali veliko novih ljudi. Ob psu nam enostavno ne more biti dolgčas. Že samo z opazovanjem njegovega igrivega vedenja lahko preusmerimo svoje marsikdaj težke misli in si zarišemo nasmehe na usta. Pes nam pomaga pregnati občutek osamljenosti. Kdor je uspešno vzgojil psa, je na dobri poti, da mu bo uspelo tudi pri otrocih. Mnogi vedo povedati iz lastnih izkušenj, kako lahko pes zdravilno vpliva na človeka. Pomaga nam pri čuvanju imetja, lahko pa ga imamo tudi za tekmovanja, razstave ali za razplod.

Največja od vseh koristi pa je prav gotovo ta, da nas postavi v situacijo, ko zaradi svoje želje »živeti s psom« postajamo sposobnejši in boljši človek na veliko področjih. Skrbeti za psa in živeti z njim, namreč pomeni močnejši se v vodenju, doslednosti, vztrajnosti, sporazumevanju, natančnosti in še veliko drugih pozitivnih stvarih. Če sprejmemo psa, se kmalu počutimo koristne, potrebne in zaželene.

DUŠAN LOBE

(dusan.lobe@gmail.com)

Kinološko društvo Celje

<http://kinoloskodrustvo-celje.si/>

HITRO NAROČITE

NOVI TEDNIK

Dvakrat na teden, ob torkih in petkih, zanimivo branje o življenju in delu na območju 33 občin na Celjskem.

Poštna dostava na dom.

V prosti prodaji stane torkova izdaja Novega tednika € 1,10, petkova pa € 1,30.

Naročniki plačajo za obe izdaji mesečno € 8,70

kar pomeni, da prihranijo, v povprečju namreč izide devet števil na mesec.

! Dodatni popusti pri plačilu naročnine vnaprej: !
7% pri plačilu za eno leto, 3,5% pri plačilu za pol leta, !
2% pri plačilu za tri mesece.

Naročniki brezplačno prejemaajo še vse posebne izdaje Novega tednika. Naročniki imajo tudi pravico do štirih brezplačnih malih oglasov, do ene čestitke na Radiu Celje ter do kartice ugodnih nakupov.

POZOR tudi letnik 2011 **POZOR**
s prilogo TV-OKNO!

Vsak petek 48 barvnih strani televizijskega sporeda in zanimivosti iz sveta glasbe in zabave.

NOVI TEDNIK Prešernova 19
3000 Celje

Ime in priimek: _____

Kraj: _____

Datum rojstva: _____

Ulica: _____

Nepreklicno naročam Novi tednik
za najmanj 6 mesecev

podpis: _____

NT&RC d.o.o. bo podatke uporabljal samo za potrebe naročniške službe Novega tednika

TERAPEVT SVETUJE

»Nisem več otrok in tudi odrasel ne«

Ne vem, kaj je težje, biti najstnik ali njegov starš. Vsekakor je naporno za obe strani in zahteva veliko razumevanja, komunikacije, spoštovanja in zaupanja. Starši se največkrat pritožijo in obiščejo terapevta, ko njihov priden, vzoren, odgovoren otrok postane najstnik, ki ne pozna ne reda, ne spoštovanja, ne odgovornosti.

Otrok nima ciljev. Zdi se, da ne spoštuje nič in nikogar. Na življenje gleda kot na skupek zabav, nereda, neodgovornosti, svobode in lenarjenja. Šola je zgolj stavba, v katero gredo včasih pogledat, če se jih še kdo spomni. Idole iščejo v ljudeh, ki so dosegli bogastvo po ilegalni poti.

Iskati krivca za to je brezpredmetno. Tu ni lahko ne staršem ne najstnikom. Starši se trudijo, iščejo več ali manj konstruktivne rešitve in načine, kako ukrotiti te »zveri«. Največkrat naredijo napako, ker skušajo najstnike vzgajati. Prepozno! Otroci se vsega o vzgoji nauči do približno tretjega leta, od takrat ga starši lahko samo vodijo. Največ bodo naredili, če bodo svojim otrokom dajali ljubezen, jim prisluhili, jih spoštovali, jim dali občutek pripadnosti, zaupanja, bili dosledni, jim postavljali meje in bili sami zgled. Ravno pri zadnjih treh komponentah starši »pade-

Piše: ALENKA GABROVEC, zakonska in družinska terapevta

jo«. Biti dosleden je bitka s samim sabo. Težko je biti ves čas previden, paziti na izrečeno, se držati vsega dorečenega. Smo le ljudje. Ni lahko, a je nujno. Vsak naš »spodrseljaj« je v očeh otroka priložnost, da dokaže, da nimamo prav in da izzove novo bitko z mlino na veter. Postavljanje mej se zdi umešnost, saj zdajšnja mladina nima več vrednot, ki smo jih bili navajeni mi. Že mi smo izoblikovali drugačne vrednote, zdajšnji najstniki so na novo postavili hierarhijo vrednot, ki je predvsem nerazumljiva. Edina meja, ki vzdrži, je meja inštitucij, ki jo ponavadi prekršijo starši sami, potem pa se zgražajo nad njihovim delom. Redko kdo podpiše, da lahko otroka izključijo iz šole, ali celo lastnega otroka prijavi na

policijo. Prav tako starši ne zaklenejo otroka ven, ker jih je strah, da se ne bo več vrnil domov. Starši se vse preveč bojijo centrov za socialno delo, govoric in nenazadnje reakcij najstnikov. Biti zgled je najtežje, saj se zdi skrajno neumno, da moraš kot starš otroku »polagati račune« za svoja dejanja, paziti na svoje vedenje. Navsezadnje smo starši odrasli in smemo početi odrasle stvari. V popolnem svetu že mogoče, a ob najstniku žal ne, zato je treba paziti na svoje vedenje še bolj kot pri majhnem otroku. Popolnih staršev ni, so pa več ali manj dobri in vsi se trudijo tako ali drugače za dobrobit otroka.

In najstniki ... ti so neke vmes. Vedo, da niso več otroci, a tudi odrasli še niso. Predvsem so zmene. Ne vedo, kaj želijo, kam gredo, kam spadajo, kdo so ... V vsem se iščejo in vsi nekaj od njih želijo. Njihovo vmesno stanje lahko primerjamo z igranjem lota. Želiš zadeti sedmico, a listka nočeš vpisati. Tako najstniki želijo biti odrasli – sedmico, a ne želijo odgovornosti, resnosti in reda – vpisati listka. To je zanje bistveno preveč in pretežko. Zato rabijo dobro vodstvo, potrpežljive starše, ki znajo biti prijatelji, terapevti, učitelji, svetovalci, sovražniki, starši in voditelji v eni osebi, ter starše, ki ne dovolijo, da se jim svet ustavi. Nimamo otroka za to, da izpolnjujejo naša neizpolnjena hrepeneja. Takšni kot so, so, če nam je prav ali ne.

PRAV(N)I KORAKI

Brez plače

Vprašanje: Eno leto sem bila zaposlena pri zasebni. V pogodbi, ki sva jo podpisala, je navedeno, kolikšna je bruto plača. Neto plačo mi je nakazal le dvakrat, potem nič več. Ne vem, ali mi poleg plač pripadajo tudi potni stroški, čeprav tega ni v pogodbi. Večkrat sem ga že opominjala, naj mi vendarle plača, a do zdaj ni bilo nič, samo obljublja, da bo plačal. Kaj naj naredim, da bom prišla do prisluženega denarja?

Odgovor: Delodajalec, pri katerem ste bili zaposleni,

Vprašanja za pravnega strokovnjaka lahko pošljete na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na elektronski naslov tdnik@nt-rc.si. Svoje vprašanje lahko sporočite tudi v tajništvo uredništva na telefon 4225-154.

vam je vsekakor dolžan izplačati plačo za celotno obdobje, kolikor ste bili pri njem zaposleni. To je njegova dolžnost, ki jo določa Zakon o delovnih razmerjih. Višina plače je dogovorjena v pogodbi o delu. Delodajalec je dolžan, poleg tega, da delavcu izplača neto plačo, na neto zneske obračunati in plačati predpisane davke in prispevke. K osnovni plači pripadajo delavcu tudi določeni dodatki, tudi če v pogodbi o delu to ni posebej zapisano. Na podlagi določil Zakona o delovnih razmerjih (čl. 130) je delodajalec dolžan delavcu zagotoviti povračilo stroškov za prehrano med delom, za prevoz na delo in z dela ter povračilo stroškov, ki jih ima pri opravljanju določenih del. V vašem primeru torej velja, da vam pripadajo tudi potni stroški in povračilo stroškov za malico. Delodajalec bi vam moral tako vsak mesec na izplačilni dan, kot

je bilo dogovorjeno v pogodbi, izplačati neto plačo, potne stroške in malico. Ker tega ni storil, je v zamudi, zato vam pripadajo tudi zamudne obresti.

Upošteva, da ste bili pri delodajalcu zaposleni več kot šest mesecev, vam pripada tudi regres.

Očitno vam bivši delodajalec ni pripravljen prostovoljno izplačati tega, kar vam po

Odgovor na vprašanje je podan teoretično glede na posredovane podatke in je izključno informativnega značaja. Z vsemi okoliščinami in podatki vašega primera nismo seznanjeni in ne prevzema nobene odgovornosti za morebitne nepravilne ali napačne pravne nasvete, nasvet pa uporabljate izključno na lastno odgovornost. Za celovito pomoč svetujemo, da se osebno oglašite pri pravem strokovnjaku.

ROŽICE IN ČAJČKI

Rumeno, ki te ljubim rumeno (2)

O rumenih lepoticah, ki poživljajo poletne travnike in vrtove, smo pred časom že pisali, ker pa je poletje še vedno v znamenju rumene barve – in s tem ne mislimo zgolj na rumene novice, s katerimi si mnogi krajšajo od sonca razgrete dneve na plaži – recimo kakšno o še kakšni od rumenih cvetic. Najprej dolgujem še nekaj besed o lučniku.

Piše: PAVLA KLÍNER

Lučnik proti opeklinam

O lučniku (Verbascum) smo prejšnjikrat napisali že skoraj vse, tako da danes le bolj na dolgo zaključimo. Čeravno smo opisali tri vrste lučnikov, jih pri nas dejansko raste kar trinajst, vendar v zdravilne namene uporabljamo samo navadni, velevetni in drobnocvetni lučnik. Posušeni lučnikovi cvetovi tako prijetno dišijo po medu, da ni čudno, da lučnikov sirup in tudi čaj tako radi pijejo naši malčki, ko jim ga ponudimo, da bi z njim odgnali kašelj. Ugotovili smo že, da je lučnik zaveznik dihal,

Vinska rutica

dodajmo pa, da je tudi dober diuretik. Poleti lahko njegove odlike izkoristimo tudi za hlajenje in blaženje opeklin: drobno zrezane in zdrobljene cvetove in liste pomešamo z medom in iz njih naredimo obkladek. Če sodite med nesrečneže, ki jim preglavice venomer povzročajo hemoroidi, si pripravite sedežno kopal z lučnikovim cvetjem.

Zlata rozga požena na vodo

Zlata rozga (Solidago virgaurea), svoj čas najpomembnejše zelišče za celjenje ran, nas s prvimi rumenimi cvetovi navadno razveseli konec julija ali v začetku avgusta, ko jo tudi nabiramo. Najbolje, da porežemo gornjo polovico stebela, povežemo v šopke ter obesimo in sušimo v dovolj zračnem senčnem prostoru. Zlata rastlina, ki je navduševala že stare Germane in jo je oboževal srednjeveški človek, še vedno navdušuje. No, pri nas niti ne toliko kot drugod po zahodni Evropi, kjer slovi kot eno najboljših diuretičnih sredstev. V ljudskem zdravilstvu so jo že od nekdaj uporabljali za spodbujanje izločanja urina in izpiranje sečnih poti ter nasploh pri težavah z ledvicami in mehurjem. Dobro se izkaže pri vnetjih sečnih organov ter pri kamnih in pesku v ledvicah in mehurju. Njeno delovanje hvalijo tudi revmatiki in moški, ki jim nevskečnosti povzročajo prostata. Čisti tudi kri in se obnese pri raznih kožnih obolenjih. Naše babice so z njenim čajem lajšale še astmatične in težave s kašljem, zlasti oslovskim. Čaj pripravimo kot poparek: dve žlički posušenega cvetočega zelišča poparimo s skodelico vrele vode, pustimo stati deset do petnajst minut, precedimo in pijemo do trikrat dnevno. Pri zastajanju vode v telesu zaradi slabega delovanja srca in ledvic zlate rozge ne smemo uporabljati.

Zlata rozga

Vinska rutica proti omotici

Vinska rutica (Ruta graveolens) je plemenita rastlina z za nekatere sila neprijetnim vonjem. No, drugi bi rekli, da ima zelo zanimiv, nekoliko skrivnosten vonj, ki spominja na kadilo. Kakorkoli, tudi prve lahko potolažimo, da posušena droga izgubi večino »neprijetnega« vonja. Rutica se marsikomu zameri tudi zaradi dermatoz, ki jih povzročata pri nabiranju. Zaradi slednjega vedno uporabimo rokavice. No, kljub vsemu je vinska rutica s svojimi rumenkastimi cvetovi in značilnimi modrozelenimi listi zagotovo okras slehernega zeliščnega vrta. Na Primorskem to sredozemska lepoticca najdemo tudi divje rastočo. Čeravno danes skorajda ne govorimo o rutici, je bila eno najpomembnejših zdravil srednjeveškega človeka, tudi na naših tleh. Ni bilo samostana, gradu ali kmetije, ki se na svojem vrtu ne bi ponašal s tem tradicionalnim zeliščem. Velik ljubitelj vinske rutice je bil tudi Sebastian Kneipp, ki je zapisal, da krepi in osvežuje, preganja histerijo, močno razbija srca in podobno. Čaj iz vinske rutice je priporočal pri navalu krvi v glavo, proti glavobolu, omotici, astmi in prebavnih motnjah z napenjanjem, krči in kolikami. Dandanes je znano, da je vinska rutica ena od najbolj močno delujočih zdravilnih rastlin, zato naj je ne bi nikoli uporabljali brez nadzorstva zdravnika. Bolje je tudi, da je ne nabiramo sami, pač pa uporabimo gotove pripravke, kjer je količina učinkovin točno določena. Pri rutici velja, da je že rahlo pretiravanje lahko privede do resnih zapletov, zato je previdnost še kako na mestu. Z znanstvenimi raziskavami so potrdili, da vinska rutica deluje protikrčno, pospešuje prekrvavitev in spodbuja prebavo. Lajša tudi glavobole, pospešuje menstruacijo in preprečuje zbiranje vode v telesu. Čaj pripravimo kot poparek: žličko posušenega zelišča poparimo s skodelico vrele vode, pustimo stati deset minut in pijemo po eno do dve skodelici na dan. V nosečnosti je ne smemo uporabljati.

»Zakon je kar zalogaj«

Nevesta Ksenja Možič in ženin Roland Cizl bosta usodni da dahnila na Ohceti po stari šegi ob koncu prireditve Pivo in cvetje

Na letošnji 47. prireditvi Pivo in cvetje se bo poročil že 43. par po starih običajih na Ohceti po stari šegi. Etno odbor Jureta Krašovca Možnar pri Zvezi kulturnih društev občine Laško je za srečni par izbral Ksenjo Možič iz Jurkloštra in njenega izbranca Rolanda Cizla iz Sevnice. Pravita, da imata tremo. Pred samo proceduro poroke, a tudi pred zakonom. Zakon je kar zalogaj, pravita. A vendar, nadaljujeta, če z nekom resno misliš, se odločiš tudi za ta korak.

Ksenja in Roland sta se spoznala v Celju. Bila sta v nekem lokalu, vsak s svojo družbo. Ksenja je Rolandu »padla v oči«. Nista si izmenjala telefonskih števil, ampak elektronska naslova. Novodobno. Ali pa kot včasih, ko so si pisali, le da je elektronska pošta hitrejša. In »mejli« so leteli, se spominjata. Čeprav Ksenja priznava,

najina poroka

da prvi stik ni bil tudi ljubezen na prvi pogled: »Tokrat, ko sva se spoznala, mi ni padlo v oči prav nič (smeh). Bil je en čisto povprečen fant, ki me sploh ni zanimal.« Kljub temu je Roland kmalu ogrel njeno srce. Takrat je bil kriv SMS, potem ko elektronske pošte že nekaj časa ni bilo: »Išče se Ksenja, kdor jo najde, dobi nagrado.« In Roland jo je našel. Za vedno.

Zdaj sta skupaj dobri dve leti. Ksenji je všeč, da je Roland bolj umirjen, ali kot se je izrazila: »Pri njem gre vse počasi. Saj bo že. Ne razburja se preveč, nič se ne »seksira«. Spravi me v smeh, včasih pa tudi ob živce (smeh).« Roland pravi, da mu je pri Ksenji všeč vse: »Predvsem

to, da je »šarf.« Ksenja takoj v smehu doda: »Upam, da se bo podredil.«

Za »ohcet« po stari šegi krivi tudi kulturniki

Je pa Roland že pokleknil pred njo. Ko jo je zaprosil za roko. V poroko so ju nagovarjali tudi v Kulturnem društvu Prežihovega Voranca v Jurkloštru, kjer sta oba aktivna. V društvu so pripravili tudi igro, v kateri se je Ksenja celo poročila. Vendar ne z Rolandom. Igrala je namreč županovo hčer, ki se bo poročila, Roland pa je igral njenega bodočega tasta.

Ne glede na prigovarjanje kulturnikov sta vedela, da je poroka naslednji korak, ki ga

Ksenja Možič in Roland Cizl se bosta poročila 17. julija v Laškem na Ohceti po stari šegi.

želita. So bili pa kulturniki tisti, ki so jima prigovarjali, naj se odločita za »ohcet« po stari šegi. Pravita, da trema pred številnimi ljudmi, ki bodo opazovali poroko, nimata. Večja trema je pred domačimi. Mimogrede, vabila sta poslala, čeprav so nekateri že prej iz medijev izvedeli, kam morajo priti na »ohcet« ... Septembra bo sledilo še eno slavje, ko se bosta poročila tudi cerkveno.

Seveda nas je zanimalo tudi, kako se pripravljata na tašči. Na vprašanje, ali v njunem primeru držijo šale, ki jih pripovedujejo o bolj ali manj neprijetnih taščah, je Roland v smehu odgovoril: »Če slišite v šalah, potem že verjetno drži.« Dejansko bo prav Roland tisti, ki se bo priženil h Ksenji na dom. Pri Ksenji imajo kmetijo, kar je za Rolanda še poseben izziv. Ali kot pove Ksenja: »Zdaj se

že počasi vpeljuje. Je pa to težak korak za tistega, ki je čisti meščan.«

Specialiteta sadna kupa

Prostega časa jima zaradi dela na kmetiji in služb, Ksenja je pravica, dela na okrožnem državnem tožilstvu, Roland pa je operater v brestaniškem podjetju, primanjkuje. Sicer pa prisegata na bowling, obožujeta pico. In ker gre ljubezen tudi skozi želodec, nas je zanimalo še, kaj si skupaj pripravita. Pravita, da je njuna specia-

liteta sadna kupa. Recept? Vse, kar najdeš v hladilniku in shrambi, daš v skodelice. Eden lupi, drugi reže. Prava delitev dela!

Poročnega potovanja zaenkrat ne načrtujeta. Vleče ju sicer na Bližnji vzhod, v Izrael in Jordanijo, lani sta bila v Egiptu. Se bosta pa zagotovo sprehodila čez most pri kartuziji v Jurkloštru. Po legendi naj bi namreč par, ki gre čez ta most, ostal skupaj do konca življenja. In prav to jima želimo tudi mi.

ŠPELA KURALT
Foto: Grupa

FOTO TEDNA

Foto: TimE

Prazna prihodnost

IMAMO DOJENCKA!

Na naš elektronski naslov tednik@nt-rc ali po pošti na Novi tednik, Prešernova 19, 300 Celje, sporočite podatke o otroku in materi. Zraven lahko priložite tudi fotografijo.

Cvet pri cvetu

Tako lepih kaktusov, kot jih ima tokrat zvesta bralka Vesna iz Jankove pri Vojniku, verjetno nima vsak. Poslala nam je fotografijo, da bi to cvetočo lepoto delila še z drugimi bralci.